

প্ৰথম গোট: লোকসাহিত্যৰ পৰিচয়, চৰ্যাপদৰ ভাষা আৰু সাহিত্য:

বিঃদ্ৰঃ (ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৰীক্ষাৰ সুবিধাৰ্থে কেৱল আৰ্হি প্ৰশ্নোত্তৰহে প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। দীঘল প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ পাঠ্যপুথিৰ সহায়ত ভালকৈ কৰিব।)

ক-শাখা: ১ নম্বৰৰ ২০টা চমু প্ৰশ্নোত্তৰ

১। লোকসাহিত্য কাক বোলে?

উত্তৰ: লোকসমাজৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ পুৰুষানুক্ৰমে চলি অহা সাহিত্যিক লোকসাহিত্য বোলে।

২। লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান বাহন কি?

উত্তৰ: লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান বাহন হৈছে মৌখিক পৰম্পৰা।

৩। লোকসাহিত্যৰ দুটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য লিখ।

উত্তৰ: মৌখিক পৰম্পৰা আৰু সমূহীয়া সৃষ্টি।

৪। লোকসাহিত্যৰ দুটা উদাহৰণ দিয়া।

উত্তৰ: লোকগীত আৰু লোককথা।

৫। লোকগীত কাক বোলে?

উত্তৰ: লোকসমাজৰ সুখ-দুখ, আনন্দ-বেদনা, আচাৰ-অনুষ্ঠান আদি প্ৰকাশ কৰা গীতক লোকগীত বোলে।

৬। লোককথা কাক বোলে?

উত্তৰ: লোকসমাজত মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ অহা কাহিনীক লোককথা বোলে।

৭। প্ৰবাদ-প্ৰবচন কি?

উত্তৰ: লোকসমাজৰ দীৰ্ঘদিনীয়া অভিজ্ঞতা আৰু জীৱনবোধৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা চমু, অৰ্থপূৰ্ণ বাক্যক প্ৰবাদ-প্ৰবচন বোলে।

৮। নিচুকনি গীতৰ উদ্দেশ্য কি?

উত্তৰ: শিশুক নিচুকাই টোপনি নিয়াবলৈ নিচুকনি গীত গোৱা হয়।

৯। বিহুগীত কোনটো উৎসৱৰ সৈতে জড়িত?

উত্তৰ: বিহুগীত অসমীয়া জাতিৰ বিহু উৎসৱৰ সৈতে জড়িত।

১০। বিয়ানাম কি?

উত্তৰ: অসমীয়া বিয়াৰ বিভিন্ন আচাৰ-অনুষ্ঠানত গোৱা পৰম্পৰাগত গীতক বিয়ানাম বোলে।

১১। মণি কোঁৱৰ গীত কোন শ্ৰেণীৰ সাহিত্যৰ অন্তৰ্গত?

উত্তৰ: মণি কোঁৱৰ গীত লোকসাহিত্যৰ অন্তৰ্গত।

১২। মণি কোঁৱৰ গীতৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব কি?

উত্তৰ: এই গীতে লোকসমাজৰ জীৱনবোধ, পৰম্পৰা, আৱেগ আৰু সাংস্কৃতিক চেতনাৰ পৰিচয় দিয়ে।

১৩। চৰ্যাপদ কি?

উত্তৰ: চৰ্যাপদ হৈছে বৌদ্ধ সহজযানী সিদ্ধাচাৰ্যসকলে ৰচনা কৰা প্ৰাচীন সাধনামূলক গীত-পদৰ সংকলন।

১৪। চৰ্যাপদৰ ৰচনাকাৰসকলক কি বুলি কোৱা হয়?

উত্তৰ: সিদ্ধাচাৰ্য বুলি কোৱা হয়।

১৫। চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ ৰচয়িতা কোন?

উত্তৰ: লুইপাদ।

১৬। চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ আৰম্ভণিৰ পংক্তিটো কি?

উত্তৰ: “কাআ তৰুবৰ পঞ্চ বি ডাল”।

১৭। চৰ্যাপদৰ ভাষাৰ এটা বৈশিষ্ট্য লিখা।

উত্তৰ: চৰ্যাপদৰ ভাষাত প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ বিভিন্ন স্তৰৰ বৈশিষ্ট্য দেখা যায়।

১৮। চৰ্যাপদৰ ভাষাক লৈ মতভেদ কিয় আছে?

উত্তৰ: চৰ্যাপদৰ ভাষাত অসমীয়া, বাংলা, ওড়িয়া আদি পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ সৈতে সাদৃশ্য থকা বাবে ইয়াৰ ভাষাগত পৰিচয়ক লৈ মতভেদ আছে।

১৯। চৰ্যাপদৰ ভাষাৰ আন এটা নাম কি?

উত্তৰ: চৰ্যাপদৰ ভাষাক সাধাৰণতে সন্ধ্যাভাষা বা সন্ধ্যাভাষা বুলি কোৱা হয়।

২০। চৰ্যাপদৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব কি?

উত্তৰ: চৰ্যাপদে পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাসমূহৰ প্ৰাচীন ভাষিক আৰু সাহিত্যিক বিকাশৰ বিষয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্য দিয়ে।

থ-শাখা: ১ নম্বৰৰ ২০টা খালী ঠাই পূৰ কৰা

১। লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান বাহন হৈছে _____ পৰম্পৰা।

উত্তৰ: মৌখিক।

২। লোকসমাজৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত সাহিত্যক _____ বোলে।

উত্তৰ: লোকসাহিত্য।

৩। লোকসাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হৈছে _____ সৃষ্টি।

উত্তৰ: সমূহীয়া।

৪। শিশুক নিচুকাই টোপনি নিয়াবলৈ _____ গোৱা হয়।

উত্তৰ: নিচুকনি গীত।

৫। অসমীয়া বিহু উৎসৱৰ সৈতে _____ জড়িত।

উত্তৰ: বিহুগীত।

৬। অসমীয়া বিয়াৰ আচাৰ-অনুষ্ঠানত গোৱা গীতক _____ বোলে।

উত্তৰ: বিয়ানাম।

৭। জীৱনৰ অভিজ্ঞতা আৰু জ্ঞান প্ৰকাশ কৰা চমু অৰ্থপূৰ্ণ বাক্যক _____ বোলে।

উত্তৰ: প্ৰবাদ-প্ৰবচন।

৮। লোককথা সাধাৰণতে _____ পৰম্পৰাৰে প্ৰচলিত হয়।

উত্তৰ: মৌখিক।

৯। লোকসাহিত্যৰ এটা প্ৰধান শাখা হৈছে _____।

উত্তৰ: লোকগীত।

১০। মণি কোঁৱৰ গীত _____ সাহিত্যৰ অন্তৰ্গত।

উত্তৰ: লোক।

১১। চৰ্যাপদৰ ৰচনাকাৰসকলক _____ বুলি কোৱা হয়।

উত্তৰ: সিদ্ধাচাৰ্য।

১২। চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ ৰচয়িতা হৈছে _____।

উত্তৰ: লুইপাদ।

১৩। চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটো “কাআ তৰুবৰ _____” বুলি আৰম্ভ হৈছে।

উত্তৰ: পঞ্চ বি ডাল।

১৪। চৰ্যাপদ হৈছে _____ সহজযানী সাধকসকলৰ ৰচনা।

উত্তৰ: বৌদ্ধ।

১৫। চৰ্যাপদৰ পদসমূহত সাধনামূলক আৰু _____ অৰ্থ প্ৰকাশ পাইছে।

উত্তৰ: ৰূপকধৰ্মী।

১৬। চৰ্যাপদৰ ভাষাক _____ ভাষা বুলিও কোৱা হয়।

উত্তৰ: সন্ধ্যাভাষা।

১৭। চৰ্যাপদৰ ভাষা পূব ভাৰতীয় _____ ভাষাৰ প্ৰাচীন স্তৰৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

উত্তৰ: আৰ্য।

১৮। চৰ্যাপদৰ ভাষাত বিভিন্ন পূব ভাৰতীয় ভাষাৰ সৈতে _____ দেখা যায়।

উত্তৰ: সাদৃশ্য।

১৯। চৰ্যাপদে প্ৰাচীন ভাষাৰ _____ সম্পৰ্কে তথ্য দিয়ে।

উত্তৰ: বিকাশ।

২০। লোকসাহিত্যই এখন সমাজৰ আচাৰ-অনুষ্ঠান আৰু _____ পৰিচয় বহন কৰে।

উত্তৰ: সাংস্কৃতিক।

গ-শাখা: ৫ নম্বৰৰ ১০টা প্ৰশ্নোত্তৰ

প্ৰশ্ন ১। লোকসাহিত্যৰ সংজ্ঞা দি ইয়াৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

লোকসমাজৰ মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ পুৰুষানুক্ৰমে চলি অহা সাহিত্যিক লোকসাহিত্য বোলে। ই কোনো এজন নিৰ্দিষ্ট সাহিত্যিকৰ ব্যক্তিগত সৃষ্টি নহয়; বৰং ই লোকসমাজৰ সামূহিক অভিজ্ঞতা, বিশ্বাস, অনুভূতি আৰু জীৱনবোধৰ প্ৰকাশ।

লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

১। মৌখিক পৰম্পৰা: লোকসাহিত্যৰ অধিকাংশ সৃষ্টি আৰু প্ৰচাৰ মুখে মুখে হয়।

২। সমূহীয়া সৃষ্টি: লোকসাহিত্যৰ সৃষ্টিৰ আঁৰত সমগ্ৰ লোকসমাজৰ অৱদান থাকে।

৩। পৰম্পৰাগত বৈশিষ্ট্য: ই এটা প্ৰজন্মৰ পৰা আন এটা প্ৰজন্মলৈ প্ৰবাহিত হয়।

৪। সৰল ভাষা: লোকসাহিত্যৰ ভাষা সাধাৰণতে সহজ, সৰল আৰু জনসাধাৰণৰ বোধগম্য।

৫। জীৱনঘনিষ্ঠতা: লোকসাহিত্যত মানুহৰ সুখ-দুখ, আশা-আকাংক্ষা, বিশ্বাস আৰু সামাজিক জীৱনৰ ছবি প্ৰতিফলিত হয়।

গতিকে লোকসাহিত্য এখন সমাজৰ ঐতিহ্য, সংস্কৃতি আৰু জীৱনবোধৰ অন্যতম প্ৰধান বাহক।

প্ৰশ্ন ২। লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান শাখাসমূহৰ বিষয়ে চমুকৈ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

লোকসাহিত্যৰ বিভিন্ন শাখা আছে। ইয়াৰ প্ৰধান শাখাসমূহ হ'ল—

১। লোকগীত: লোকসমাজৰ আবেগ-অনুভূতি, আনন্দ-বেদনা আৰু সামাজিক জীৱন প্ৰকাশ কৰা গীত। উদাহৰণস্বৰূপে বিহুগীত, বিয়ানাম আৰু নিচুকনি গীত।

২। লোককথা: মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ অহা কাহিনী। ইয়াত সাধুকথা, জন্তু-জানোৱাৰৰ কাহিনী আৰু অলৌকিক কাহিনী আদি অন্তৰ্ভুক্ত।

৩। সাধুকথা: কল্পনা, নৈতিক শিক্ষা আৰু মনোৰঞ্জনৰ সমন্বয়ে গঠিত পৰম্পৰাগত কাহিনী।

৪। প্ৰবাদ-প্ৰবচন: লোকসমাজৰ অভিজ্ঞতা আৰু জ্ঞানৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা চমু অথচ অৰ্থপূৰ্ণ বাক্য।

৫। সাঁথৰ: প্ৰত্যক্ষভাৱে নোকোৱাকৈ কোনো বস্তু বা বিষয়ৰ পৰিচয় দিয়া বুদ্ধিমূলক প্ৰশ্ন।

৬। লোকবিশ্বাস আৰু লোকাচাৰ: সমাজত প্ৰচলিত পৰম্পৰাগত বিশ্বাস, আচাৰ-অনুষ্ঠান আৰু ৰীতি-নীতি।

এই শাখাসমূহৰ মাজেৰে লোকসমাজৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয় আৰু জীৱনদৰ্শন প্ৰকাশ পায়।

প্ৰশ্ন ৩। অসমীয়া সমাজত লোকসাহিত্যৰ গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

অসমীয়া সমাজৰ সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ বিকাশত লোকসাহিত্যৰ বিশেষ ভূমিকা আছে। লোকসাহিত্যৰ গুৰুত্ব তলত আলোচনা কৰা হ'ল—

১। সাংস্কৃতিক পৰিচয়: লোকসাহিত্যই অসমীয়া জাতিৰ পৰম্পৰা, ৰীতি-নীতি আৰু সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ কৰে।

২। ইতিহাসৰ সমল: লোকগীত আৰু লোককথাত অতীতৰ সামাজিক জীৱন, ঐতিহাসিক ঘটনা আৰু জনজীৱনৰ বহুতো তথ্য সংৰক্ষিত হৈ থাকে।

৩। নৈতিক শিক্ষা: সাধুকথা, প্ৰবাদ-প্ৰবচন আদিৰ জৰিয়তে মানুহে নৈতিকতা, সততা আৰু জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ বিষয়ে শিক্ষা লাভ কৰে।

৪। ভাষাৰ বিকাশ: লোকসাহিত্যত প্ৰচলিত শব্দ, বাক্যগঠন আৰু প্ৰকাশভংগীয়ে ভাষাৰ অধ্যয়নত সহায় কৰে।

৫। মনোৰঞ্জন: লোকগীত, সাধুকথা আৰু সাঁথৰে মানুহক আনন্দ প্ৰদান কৰে।

৬। সামাজিক ঐক্য: বিভিন্ন সামাজিক অনুষ্ঠানত লোকগীত আৰু লোকাচাৰৰ প্ৰচলনে মানুহৰ মাজত ঐক্য আৰু সম্প্ৰীতি গঢ়ি তোলে।

সেয়েহে অসমীয়া সমাজৰ ঐতিহ্য সংৰক্ষণ আৰু ভাষা-সংস্কৃতিৰ অধ্যয়নৰ বাবে লোকসাহিত্যৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম।

প্ৰশ্ন ৪। লোকগীতৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

লোকসমাজৰ দৈনন্দিন জীৱন, আবেগ-অনুভূতি আৰু সামাজিক পৰম্পৰাৰ প্ৰকাশ ঘটোৱা গীতক লোকগীত বোলে।

লোকগীতৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

- ১। মৌখিক পৰম্পৰা: লোকগীত মুখে মুখে প্ৰচলিত হয়।
- ২। সহজ-সৰল ভাষা: লোকগীতৰ ভাষা সাধাৰণতে সহজ আৰু সুৰীয়া।
- ৩। জীৱনঘনিষ্ঠতা: কৃষিকাৰ্য, প্ৰেম, বিয়া, উৎসৱ আৰু ধৰ্মীয় বিশ্বাস আদি লোকগীতৰ বিষয়বস্তু।
- ৪। আঞ্চলিক বৈশিষ্ট্য: বিভিন্ন অঞ্চলৰ লোকগীতত সেই অঞ্চলৰ ভাষা, সংস্কৃতি আৰু পৰিৱেশৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।
- ৫। সুৰ আৰু ছন্দ: লোকগীতত সহজ সুৰ আৰু ছন্দৰ ব্যৱহাৰ হয়।
- ৬। সমূহীয়া পৰিৱেশন: বহুতো লোকগীত সামাজিক অনুষ্ঠানত সমূহীয়াভাৱে পৰিৱেশন কৰা হয়।

অসমীয়া সমাজত বিহুগীত, বিয়ানাম, নিচুকনি গীত আৰু নাওখেলৰ গীতে লোকগীতৰ পৰম্পৰাক সমৃদ্ধ কৰিছে।

প্ৰশ্ন ৫। মণি কোঁৱৰ গীতৰ সাহিত্যিক আৰু সাংস্কৃতিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

মণি কোঁৱৰ গীত অসমীয়া লোকগীতৰ পৰম্পৰাৰ সৈতে সম্পৰ্কিত এক উল্লেখযোগ্য পাঠ। এই গীতৰ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে লোকসমাজৰ আৱেগ-অনুভূতি, জীৱনবোধ আৰু সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি।

ইয়াৰ সাহিত্যিক আৰু সাংস্কৃতিক গুৰুত্বসমূহ হ'ল—

- ১। লোকজীৱনৰ প্ৰতিফলন: এই গীতত লোকসমাজৰ জীৱন আৰু অনুভূতিৰ প্ৰকাশ বিচাৰি পোৱা যায়।
- ২। মৌখিক পৰম্পৰাৰ নিদৰ্শন: লোকগীতৰ দৰে এই গীতৰ অধ্যয়নেও মৌখিক সাহিত্যৰ পৰম্পৰা বুজাত সহায় কৰে।
- ৩। ভাষাৰ বৈশিষ্ট্য: লোকগীতত ব্যৱহৃত শব্দ, বাক্যৰীতি আৰু প্ৰকাশভংগীয়ে লোকভাষাৰ বৈশিষ্ট্য প্ৰকাশ কৰে।

৪। সাংস্কৃতিক পৰিচয়: গীতৰ মাজেৰে সমাজৰ পৰম্পৰা, বিশ্বাস আৰু সামাজিক সম্পৰ্কৰ বিষয়ে ধাৰণা লাভ কৰিব পাৰি।

৫। লোকসাহিত্যৰ সমৃদ্ধি: এইধৰণৰ গীতে অসমীয়া লোকসাহিত্যৰ বিষয়বস্তু আৰু প্ৰকাশভংগীক সমৃদ্ধ কৰে।

গতিকে মণি কোঁৱৰ গীতৰ সঠিক পাঠ আৰু ব্যাখ্যাৰ জৰিয়তে অসমীয়া লোকসাহিত্যৰ ঐতিহ্যৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰি।

প্ৰশ্ন ৬। চৰ্যাপদৰ পৰিচয় দিয়া।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদ পূব ভাৰতীয় সাহিত্যৰ ইতিহাসত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰাচীন পদসংকলন। বৌদ্ধ সহজযানী সিদ্ধাচাৰ্যসকলে সাধনাৰ তত্ত্ব আৰু আধ্যাত্মিক অনুভূতি প্ৰকাশ কৰিবলৈ এই পদসমূহ ৰচনা কৰিছিল।

চৰ্যাপদৰ প্ৰধান পৰিচয়সমূহ হ'ল—

১। ৰচনাকাৰ: চৰ্যাপদৰ পদসমূহ বিভিন্ন সিদ্ধাচাৰ্যই ৰচনা কৰিছিল।

২। বিষয়বস্তু: ইয়াত বৌদ্ধ সহজযানৰ সাধনা, আধ্যাত্মিক উপলব্ধি আৰু ধৰ্মীয় তত্ত্ব প্ৰকাশ পাইছে।

৩। ৰূপকধৰ্মিতা: সাধাৰণ জীৱনৰ বিভিন্ন চিত্ৰৰ মাজেৰে গভীৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৪। ভাষা: চৰ্যাপদৰ ভাষাত প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ বিভিন্ন বৈশিষ্ট্য দেখা যায়।

৫। সাহিত্যিক মূল্য: চৰ্যাপদে পূব ভাৰতৰ প্ৰাচীন সাহিত্য আৰু ভাষাৰ বিকাশৰ বিষয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্য দিয়ে।

৬। ঐতিহাসিক মূল্য: চৰ্যাপদৰ অধ্যয়নে মধ্যযুগৰ পূৰ্বৱৰ্তী ধৰ্মীয় চিন্তা আৰু সাংস্কৃতিক পৰিৱেশৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।

সেয়েহে চৰ্যাপদক পূব ভাৰতীয় ভাষা আৰু সাহিত্যৰ ইতিহাসৰ এক মূল্যবান নিদৰ্শন হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

প্ৰশ্ন ৭। চৰ্যাপদৰ ভাষাৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদৰ ভাষা প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল। ইয়াৰ ভাষাগত বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

১। প্ৰাচীন ভাষাৰ ৰূপ: চৰ্যাপদৰ ভাষাত প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ বৈশিষ্ট্য প্ৰতিফলিত হৈছে।

২। আঞ্চলিক সাদৃশ্য: ইয়াৰ ভাষাত অসমীয়া, বাংলা, ওড়িয়া আদি পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ সৈতে সাদৃশ্য দেখা যায়।

৩। ৰূপকধৰ্মী প্ৰকাশ: সাধাৰণ শব্দ আৰু দৈনন্দিন জীৱনৰ চিত্ৰৰ মাজেৰে গুঢ় আধ্যাত্মিক অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৪। মৌখিক প্ৰকাশভংগী: পদসমূহৰ গীতিধৰ্মী বৈশিষ্ট্যই ইয়াৰ প্ৰকাশভংগীক বিশেষত্ব প্ৰদান কৰিছে।

৫। ভাষাগত পৰিৱৰ্তনৰ নিদৰ্শন: চৰ্যাপদৰ শব্দৰূপ আৰু বাক্যগঠনৰ অধ্যয়নে প্ৰাচীন ভাষাৰ পৰিৱৰ্তন বুজাত সহায় কৰে।

৬। ভাষা নিৰ্ণয়ৰ সমস্যা: চৰ্যাপদৰ ভাষাত একাধিক পূব ভাৰতীয় ভাষাৰ সৈতে সাদৃশ্য থকাৰ বাবে ইয়াৰ সঠিক ভাষাগত পৰিচয় নিৰ্ণয় কৰাটো জটিল।

এই বৈশিষ্ট্যসমূহৰ বাবে চৰ্যাপদৰ ভাষা ভাষাতাত্ত্বিক অধ্যয়নৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়।

প্ৰশ্ন ৮। চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ বিষয়বস্তু চমুকৈ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ ৰচয়িতা লুইপাদ। পদটোৰ আৰম্ভণি হৈছে—

“কাআ তৰুবৰ পঞ্চ বি ডাল।”

এই পদটোত দেহ আৰু আধ্যাত্মিক সাধনাৰ মাজৰ সম্পৰ্ক ৰূপকৰ সহায়ত প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

পদটোৰ মূল ভাবসমূহ হ'ল—

১। দেহৰ ৰূপক: পদটোত দেহক গছৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে।

২। পঞ্চ উপাদান বা ইন্দ্ৰিয়ৰ ইংগিত: পদটোৰ ‘পঞ্চ বি ডাল’ কথাষাৰক সাধনামূলক ৰূপক হিচাপে ব্যাখ্যা কৰা হয়। ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট ব্যাখ্যা পাঠ্যপুথিৰ টীকাৰ সৈতে মিলাই লোৱা উচিত।

৩। আধ্যাত্মিক সাধনা: বাহ্যিক জগতৰ পৰিৱৰ্তে অন্তৰ্জগতৰ উপলব্ধিৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছে।

৪। ৰূপকধৰ্মিতা: দৈনন্দিন জীৱনৰ পৰিচিত বস্তুৰ জৰিয়তে গভীৰ তাত্ত্বিক অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৫। সাধনাৰ গুৰুত্ব: পদটোৰ ভাষা সাধাৰণ অৰ্থত বুজিব পৰা হ'লেও ইয়াৰ অন্তৰ্নিহিত অৰ্থ বুজিবলৈ সাধনাৰ পৰম্পৰাৰ জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন।

গতিকে লুইপাদৰ প্ৰথম চৰ্যাপদটো আধ্যাত্মিক ভাব, ৰূপকধৰ্মিতা আৰু প্ৰাচীন ভাষাৰ বৈশিষ্ট্যৰ বাবে উল্লেখযোগ্য।

প্ৰশ্ন ২। চৰ্যাপদৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব বহুমুখী। ইয়াৰ জৰিয়তে প্ৰাচীন ভাৰতীয় ধৰ্মীয় চিন্তা, ভাষা আৰু সাহিত্যৰ বিভিন্ন দিশৰ পৰিচয় লাভ কৰিব পাৰি।

১। প্ৰাচীন সাহিত্যৰ নিদৰ্শন: চৰ্যাপদ পূৰ্ব ভাৰতৰ প্ৰাচীন পদসাহিত্যৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ নিদৰ্শন।

২। আধ্যাত্মিক ভাবধাৰা: ইয়াত বৌদ্ধ সহজযানী সাধনাৰ বিভিন্ন তত্ত্ব প্ৰকাশ পাইছে।

৩। গীতিধৰ্মিতা: পদসমূহৰ গীতিময় প্ৰকাশভংগীয়ে ইয়াৰ সাহিত্যিক সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰিছে।

৪। ৰূপক আৰু প্ৰতীক: দৈনন্দিন জীৱনৰ চিত্ৰৰ মাজেৰে গভীৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ প্ৰকাশ কৰাটো চৰ্যাপদৰ বিশেষত্ব।

৫। ভাষাৰ ইতিহাস: ইয়াৰ ভাষাই পূৰ্ব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপ অধ্যয়নৰ সুযোগ প্ৰদান কৰে।

৬। তুলনামূলক সাহিত্য অধ্যয়ন: অসমীয়া, বাংলা, ওড়িয়া আদি ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ তুলনামূলক অধ্যয়নত চৰ্যাপদৰ গুৰুত্ব আছে।

এই সকলো কাৰণতে চৰ্যাপদ সাহিত্য আৰু ভাষাৰ ইতিহাসৰ এক মূল্যবান সম্পদ।

প্ৰশ্ন ১০। চৰ্যাপদৰ ভাষাক লৈ থকা মতভেদৰ কাৰণসমূহ ব্যাখ্যা কৰা।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদৰ ভাষাক লৈ ভাষাবিদসকলৰ মাজত বিভিন্ন মতভেদ দেখা যায়। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণসমূহ হ'ল—

১। প্ৰাচীন ভাষাৰ ৰূপ: চৰ্যাপদৰ ভাষা আধুনিক অসমীয়া, বাংলা বা ওড়িয়া ভাষাৰ দৰে সম্পূৰ্ণ বিকশিত ৰূপ নহয়। ই প্ৰাচীন ভাষিক স্তৰৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে।

২। একাধিক ভাষাৰ সাদৃশ্য: চৰ্যাপদৰ শব্দ, ধ্বনি আৰু ৰূপগত বৈশিষ্ট্যত বিভিন্ন পূৰ্ব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ সৈতে সাদৃশ্য দেখা যায়।

৩। ভাষাৰ পৰিৱৰ্তন: দীৰ্ঘ সময়ৰ ব্যৱধানত ভাষাৰ ৰূপৰ পৰিৱৰ্তন ঘটাব বাবে আধুনিক ভাষাৰ সৈতে প্ৰাচীন ভাষাৰ সম্পৰ্ক নিৰ্ণয় কৰাটো জটিল।

৪। গুঢ় ভাষাৰ ব্যৱহাৰ: চৰ্যাপদৰ সাধনামূলক আৰু ৰূপকধৰ্মী ভাষাই ইয়াৰ অৰ্থ নিৰ্ণয় কৰাত অসুবিধাৰ সৃষ্টি কৰে।

৫। আঞ্চলিক প্ৰভাৱ: বিভিন্ন অঞ্চলৰ সিদ্ধাচাৰ্যসকলৰ ভাষিক পৰিৱেশৰ প্ৰভাৱ পদসমূহত পৰিব পাৰে।

৬। ঐতিহাসিক ব্যাখ্যাৰ সমস্যা: চৰ্যাপদৰ ভাষাক নিৰ্দিষ্ট এটা আধুনিক ভাষাৰ একমাত্ৰ পূৰ্বৰূপ বুলি প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ অধিক তুলনামূলক ভাষাতাত্ত্বিক প্ৰমাণৰ প্ৰয়োজন।

সেয়েহে চৰ্যাপদৰ ভাষা নিৰ্ণয় কৰোঁতে ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞান আৰু তুলনামূলক ভাষা অধ্যয়নৰ সহায় ল'ব লাগে।

ঘ-শাখা: ১০ নম্বৰৰ ৫টা দীঘল প্ৰশ্নোত্তৰ

প্ৰশ্ন ১। লোকসাহিত্যৰ সংজ্ঞা দি ইয়াৰ প্ৰকাৰ, বৈশিষ্ট্য আৰু অসমীয়া সমাজত ইয়াৰ গুৰুত্ব বিশদভাৱে আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

সাহিত্য হৈছে মানুহৰ জীৱন, অভিজ্ঞতা, চিন্তা-চেতনা আৰু আৱেগ-অনুভূতিৰ প্ৰকাশ। সাহিত্যৰ এটা উল্লেখযোগ্য শাখা হৈছে লোকসাহিত্য। লোকসাহিত্য কোনো এটা নিৰ্দিষ্ট ব্যক্তিৰ ব্যক্তিগত সৃষ্টিত সীমাবদ্ধ নহয়; ই লোকসমাজৰ সামূহিক অভিজ্ঞতা, পৰম্পৰা আৰু সাংস্কৃতিক চেতনাৰ ফল।

লোকসাহিত্যৰ সংজ্ঞা

লোকসমাজৰ মাজত মৌখিকভাৱে প্ৰচলিত হৈ পুৰুষানুক্ৰমে চলি অহা গীত, কাহিনী, প্ৰবাদ-প্ৰবচন, সাঁথৰ, লোকবিশ্বাস আৰু বিভিন্ন পৰম্পৰাগত সাহিত্যিক প্ৰকাশক লোকসাহিত্য বোলে।

লোকসাহিত্যৰ প্ৰকাৰ

লোকসাহিত্যৰ প্ৰধান প্ৰকাৰসমূহ তলত আলোচনা কৰা হ'ল।

১। লোকগীত

লোকগীত লোকসাহিত্যৰ এটা প্ৰধান শাখা। মানুহৰ সুখ-দুখ, প্ৰেম, বিৰহ, কৃষিকাৰ্য, ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু সামাজিক অনুষ্ঠানৰ লগত লোকগীত জড়িত। অসমীয়া সমাজত বিহুগীত, বিয়ানাম, নিচুকনি গীত আদি উল্লেখযোগ্য।

২। লোককথা

লোকসমাজত মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ অহা কাহিনীক লোককথা বোলে। এই কাহিনীবোৰত সামাজিক জীৱন, নৈতিক শিক্ষা, কল্পনা আৰু লোকবিশ্বাসৰ প্ৰকাশ ঘটে।

৩। সাধুকথা

সাধুকথা লোকসাহিত্যৰ এনে এটা শাখা, য'ত কল্পনা, মনোৰঞ্জন আৰু নৈতিক শিক্ষাৰ সমন্বয় ঘটে। ইয়াৰ জৰিয়তে মানুহে জীৱনৰ বিভিন্ন অভিজ্ঞতা লাভ কৰে।

৪। প্ৰবাদ-প্ৰবচন

প্ৰবাদ-প্ৰবচন হৈছে লোকসমাজৰ অভিজ্ঞতা আৰু জীৱনবোধৰ পৰা সৃষ্টি হোৱা চমু অথচ অৰ্থপূৰ্ণ বাক্য। ইয়াত মানুহৰ সামাজিক অভিজ্ঞতা আৰু ব্যৱহাৰিক জ্ঞান প্ৰকাশ পায়।

৫। সাঁথৰ

সাঁথৰ হৈছে কোনো বস্তু বা বিষয়ৰ পৰিচয় পৰোক্ষভাৱে প্ৰকাশ কৰা বুদ্ধিমূলক প্ৰশ্ন। ই মানুহৰ চিন্তাশক্তি আৰু কল্পনাশক্তি বৃদ্ধি কৰে।

৬। লোকবিশ্বাস আৰু লোকাচাৰ

লোকসমাজত প্ৰচলিত পৰম্পৰাগত বিশ্বাস, আচাৰ-অনুষ্ঠান আৰু ৰীতি-নীতিও লোকসাহিত্যৰ অধ্যয়নৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

লোকসাহিত্যৰ বৈশিষ্ট্য

১। মৌখিক পৰম্পৰা: লোকসাহিত্যৰ প্ৰচাৰৰ প্ৰধান মাধ্যম হৈছে মুখৰ ভাষা।

২। সমূহীয়া সৃষ্টি: লোকসাহিত্যৰ বিকাশত সমগ্ৰ লোকসমাজৰ অৱদান থাকে।

৩। পৰম্পৰাগত বৈশিষ্ট্য: ই এটা প্ৰজন্মৰ পৰা আন এটা প্ৰজন্মলৈ প্ৰবাহিত হয়।

৪। সহজ-সৰল ভাষা: লোকসাহিত্যৰ ভাষা সাধাৰণতে জনসাধাৰণৰ বোধগম্য।

৫। জীৱনঘনিষ্ঠতা: লোকসাহিত্যত মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱন আৰু সামাজিক সম্পৰ্কৰ প্ৰতিফলন ঘটে।

৬। আঞ্চলিকতা: লোকসাহিত্যত নিৰ্দিষ্ট অঞ্চলৰ ভাষা, সংস্কৃতি আৰু পৰিৱেশৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

অসমীয়া সমাজত লোকসাহিত্যৰ গুৰুত্ব

১। সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য সংৰক্ষণ: লোকসাহিত্যই অসমীয়া সমাজৰ পৰম্পৰা আৰু সংস্কৃতি সংৰক্ষণ কৰে।

২। ইতিহাসৰ সমল: লোকগীত আৰু লোককথাৰ পৰা অতীতৰ সামাজিক জীৱন আৰু ঐতিহাসিক ঘটনাৰ বিষয়ে তথ্য লাভ কৰিব পাৰি।

৩। ভাষাৰ বিকাশ: লোকসাহিত্যত প্ৰচলিত শব্দ, বাক্যগঠন আৰু প্ৰকাশভংগীয়ে ভাষাৰ অধ্যয়নত সহায় কৰে।

৪। নৈতিক শিক্ষা: লোককথা আৰু প্ৰবাদ-প্ৰবচনে মানুহক জীৱনৰ অভিজ্ঞতা আৰু নৈতিকতাৰ শিক্ষা দিয়ে।

৫। সামাজিক ঐক্য: বিভিন্ন অনুষ্ঠানত লোকগীত আৰু লোকাচাৰৰ প্ৰচলনে সামাজিক সম্প্ৰীতি বৃদ্ধি কৰে।

৬। গৱেষণাৰ সমল: লোকসাহিত্য ভাষাতত্ত্ব, সমাজতত্ত্ব, নৃতত্ত্ব আৰু ইতিহাসৰ গৱেষণাৰ বাবে গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল।

লোকসাহিত্য অসমীয়া জাতিৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয়ৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। ইয়াৰ মাজত জনসাধাৰণৰ জীৱনবোধ, পৰম্পৰা আৰু ঐতিহাসিক অভিজ্ঞতা সংৰক্ষিত হৈ আছে। সেয়েহে লোকসাহিত্যৰ সংৰক্ষণ, সংগ্ৰহ আৰু বৈজ্ঞানিক অধ্যয়ন অতি প্ৰয়োজনীয়।

প্ৰশ্ন ২। চৰ্মাপদৰ পৰিচয় দি ইয়াৰ ৰচনাকাৰ, বিষয়বস্তু, ভাষাৰ বৈশিষ্ট্য আৰু সাহিত্যিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

ভাৰতীয় সাহিত্যৰ ইতিহাসত চৰ্যাপদৰ স্থান অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। ই প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় পদসাহিত্যৰ এক মূল্যবান নিদৰ্শন। চৰ্যাপদৰ জৰিয়তে প্ৰাচীন ধৰ্মীয় চিন্তা, আধ্যাত্মিক সাধনা আৰু ভাষাৰ বিকাশৰ বিভিন্ন দিশৰ পৰিচয় পোৱা যায়।

চৰ্যাপদৰ পৰিচয়

চৰ্যাপদ হৈছে বৌদ্ধ সহজযানী সিদ্ধাচাৰ্যসকলে ৰচনা কৰা সাধনামূলক পদৰ সংকলন। এই পদসমূহত সাধনাৰ তত্ত্ব আৰু আধ্যাত্মিক উপলব্ধি ৰূপকধৰ্মী ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

চৰ্যাপদৰ পাণ্ডুলিপি আধুনিক কালত হৰপ্ৰসাদ শাস্ত্ৰীয়ে নেপালৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিছিল। ১৯১৬ চনত তেওঁ চৰ্যাপদৰ পাণ্ডুলিপি প্ৰকাশ কৰে। এই আৱিষ্কাৰে পূব ভাৰতীয় ভাষা আৰু সাহিত্যৰ ইতিহাস অধ্যয়নত নতুন দিশ মুকলি কৰে।

ৰচনাকাৰ

চৰ্যাপদৰ পদসমূহৰ ৰচনাকাৰসকলক সিদ্ধাচাৰ্য বুলি কোৱা হয়। লুইপাদ, কাৰুপাদ, শবৰপা আদি সিদ্ধাচাৰ্যৰ নাম চৰ্যাপদৰ সৈতে জড়িত।

এই সাধকসকলে ধৰ্মীয় আৰু আধ্যাত্মিক সাধনাৰ অভিজ্ঞতা পদৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰিছিল।

চৰ্যাপদৰ বিষয়বস্তু

১। আধ্যাত্মিক সাধনা: চৰ্যাপদত বৌদ্ধ সহজযানী সাধনাৰ বিভিন্ন তত্ত্ব প্ৰকাশ পাইছে।

২। দেহ আৰু মনৰ সম্পৰ্ক: মানুহৰ দেহ, মন আৰু আধ্যাত্মিক উপলব্ধিৰ মাজৰ সম্পৰ্ক ৰূপকৰ সহায়ত প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৩। সাধনাৰ গুট তত্ত্ব: পদসমূহত গভীৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ নিহিত হৈ আছে।

৪। দৈনন্দিন জীৱনৰ চিত্ৰ: কৃষি, গৃহস্থালি আৰু প্ৰকৃতিৰ বিভিন্ন চিত্ৰৰ জৰিয়তে সাধনাৰ কথা বুজোৱা হৈছে।

৫। ৰূপক আৰু প্ৰতীক: সাধাৰণ শব্দৰ অন্তৰালত গভীৰ ধৰ্মীয় অৰ্থ প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

চৰ্যাপদৰ ভাষাৰ বৈশিষ্ট্য

১। প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ ৰূপ: চৰ্যাপদৰ ভাষাত পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ প্ৰাচীন বৈশিষ্ট্য দেখা যায়।

২। আঞ্চলিক ভাষাৰ সাদৃশ্য: ইয়াৰ ভাষাত অসমীয়া, বাংলা, ওড়িয়া আদি ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ সৈতে সাদৃশ্য আছে।

৩। ৰূপকধৰ্মী প্ৰকাশ: গুঢ় সাধনাৰ তত্ত্ব প্ৰকাশ কৰিবলৈ প্ৰতীক আৰু ৰূপকৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

৪। গীতিধৰ্মিতা: চৰ্যাপদৰ পদসমূহত গীতিধৰ্মী বৈশিষ্ট্য দেখা যায়।

৫। সঙ্ক্যাভাষা: চৰ্যাপদৰ ভাষাক সাধাৰণতে সঙ্ক্যাভাষা বুলি কোৱা হয়। এই ভাষাৰ অন্তৰ্নিহিত অৰ্থ বুজিবলৈ বিশেষ ব্যাখ্যাৰ প্ৰয়োজন হয়।

চৰ্যাপদৰ সাহিত্যিক গুৰুত্ব

১। প্ৰাচীন সাহিত্যৰ নিদৰ্শন: চৰ্যাপদে পূব ভাৰতৰ প্ৰাচীন সাহিত্যিক পৰম্পৰাৰ পৰিচয় দিয়ে।

২। ভাষাৰ ইতিহাস: ইয়াৰ ভাষাগত বৈশিষ্ট্যই প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ অধ্যয়নত সহায় কৰে।

৩। ধৰ্মীয় ইতিহাস: বৌদ্ধ সহজযানী সাধনাৰ বিষয়ে জানিবলৈ চৰ্যাপদ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল।

৪। তুলনামূলক ভাষা অধ্যয়ন: বিভিন্ন পূব ভাৰতীয় ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ তুলনামূলক অধ্যয়নত ইয়াৰ বিশেষ ভূমিকা আছে।

৫। সাহিত্যিক কৌশল: ৰূপক, প্ৰতীক আৰু গীতিধৰ্মী প্ৰকাশভংগীৰ বাবে চৰ্যাপদৰ সাহিত্যিক মূল্য আছে।

চৰ্যাপদ কেৱল ধৰ্মীয় পদৰ সংকলন নহয়; ই ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি আৰু ধৰ্মীয় ইতিহাসৰ এক মূল্যবান সম্পদ। ইয়াৰ অধ্যয়নে প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় ভাষা আৰু সাহিত্যৰ বিকাশৰ বিষয়ে গভীৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰে।

প্ৰশ্ন ৩। লুইপাদৰ চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ বিষয়বস্তু, ৰূপকধৰ্মিতা আৰু আধ্যাত্মিক তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটোৰ ৰচয়িতা লুইপাদ। এই পদটো প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় পদসাহিত্যৰ এটা উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন। পদটোত দেহ, মন আৰু আধ্যাত্মিক সাধনাৰ বিভিন্ন দিশ ৰূপকধৰ্মী ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

পদটোৰ আৰম্ভণি

পদটোৰ আৰম্ভণিৰ পংক্তিটো হৈছে—

“কাআ তৰুবৰ পঞ্চ বি ডাল।”

ইয়াত ‘কাআ’ শব্দটোৱে দেহ আৰু ‘তৰুবৰ’ শব্দটোৱে গছৰ ইংগিত বহন কৰে বুলি সাধাৰণতে ব্যাখ্যা কৰা হয়।

বিষয়বস্তু

১। দেহৰ ৰূপক: পদটোত মানৱদেহক গছৰ সৈতে তুলনা কৰা হৈছে। গছৰ বিভিন্ন অংশৰ জৰিয়তে দেহ আৰু সাধনাৰ তত্ত্ব প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

২। পঞ্চৰ তাৎপৰ্য: ‘পঞ্চ বি ডাল’ কথাষাৰক লৈ বিভিন্ন ব্যাখ্যা আছে। ইয়াক সাধনামূলক ৰূপক হিচাপে বুজিব লাগে; পাঠ্যপুথিৰ টীকা অনুসৰি ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট ব্যাখ্যা গ্ৰহণ কৰা উচিত।

৩। আধ্যাত্মিক উপলব্ধি: পদটোৰ মূল লক্ষ্য হৈছে বাহ্যিক জগতৰ পৰিৱৰ্তে অন্তৰ্জগতৰ উপলব্ধি আৰু সাধনাৰ গূঢ় তত্ত্ব প্ৰকাশ কৰা।

৪। সাধাৰণ জীৱনৰ প্ৰতীক: গছ, ডাল-পাত আদি পৰিচিত বস্তুৰ সহায়ত জটিল আধ্যাত্মিক ধাৰণা প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

ৰূপকধৰ্মিতা

লুইপাদৰ পদটোৰ প্ৰধান সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য হৈছে ৰূপকধৰ্মিতা। ইয়াত সাধাৰণ অৰ্থত ব্যৱহৃত শব্দৰ আঁৰত গভীৰ আধ্যাত্মিক অৰ্থ নিহিত হৈ আছে।

দেহক গছৰ সৈতে তুলনা কৰাটো ইয়াৰ এটা উল্লেখযোগ্য ৰূপক। এই পদ্ধতিৰ ফলত পদটোৱে একে সময়তে সাধাৰণ আৰু গুঢ় অৰ্থ প্ৰকাশ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

ভাষাৰ বৈশিষ্ট্য

পদটোত প্ৰাচীন ভাষাৰ ৰূপ দেখা যায়। ইয়াৰ শব্দ আৰু বাক্যৰীতি আধুনিক অসমীয়াৰ পৰা পৃথক। তথাপি কিছুমান শব্দৰ সৈতে অসমীয়াৰ প্ৰাচীন ৰূপৰ সাদৃশ্য লক্ষ্য কৰা যায়।

এই পদৰ ভাষা আৰু প্ৰকাশভংগীয়ে প্ৰাচীন পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়নত সহায় কৰে।

আধ্যাত্মিক তাৎপৰ্য

পদটো বৌদ্ধ সহজযানী সাধনাৰ পৰম্পৰাৰ সৈতে জড়িত। ইয়াত সাধনাৰ গুঢ় তত্ত্ব সাধাৰণ জীৱনৰ প্ৰতীকৰ সহায়ত প্ৰকাশ কৰা হৈছে। সেয়েহে পদটোৰ অৰ্থ বুজিবলৈ ইয়াৰ ধৰ্মীয় আৰু দাৰ্শনিক পটভূমিৰ জ্ঞান প্ৰয়োজন।

সাহিত্যিক মূল্য

পদটোৰ সাহিত্যিক মূল্য কেইবাটাও দিশত গুৰুত্বপূৰ্ণ—

১. ইয়াত ৰূপক আৰু প্ৰতীকৰ সাৰ্থক ব্যৱহাৰ হৈছে।
২. গীতিধৰ্মী প্ৰকাশভংগীয়ে ইয়াৰ সৌন্দৰ্য বৃদ্ধি কৰিছে।
৩. ইয়াৰ ভাষাই প্ৰাচীন ভাষিক বৈশিষ্ট্যৰ পৰিচয় দিয়ে।
৪. ই বৌদ্ধ সহজযানী সাধনাৰ বিষয়ে তথ্য প্ৰদান কৰে।

লুইপাদৰ চৰ্যাপদৰ প্ৰথম পদটো প্ৰাচীন ভাষা, আধ্যাত্মিক চিন্তা আৰু ৰূপকধৰ্মী সাহিত্যৰ এক উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন। ইয়াৰ সঠিক ব্যাখ্যাৰ বাবে ভাষাগত আৰু ধৰ্মীয় পটভূমিৰ অধ্যয়ন প্ৰয়োজন।

প্ৰশ্ন ৪। অসমীয়া লোকগীতৰ বৈশিষ্ট্য আৰু সামাজিক-সাংস্কৃতিক ভূমিকা আলোচনা কৰা। মণি কোঁৱৰ গীতৰ প্ৰসংগও উল্লেখ কৰা।

উত্তৰ:

লোকগীত অসমীয়া লোকসাহিত্যৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ শাখা। এই গীতসমূহৰ মাজেৰে লোকসমাজৰ সুখ-দুখ, প্ৰেম-বিৰহ, সামাজিক সম্পৰ্ক, ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু সাংস্কৃতিক পৰম্পৰা প্ৰকাশ পায়। লোকগীতৰ অধ্যয়নে অসমীয়া সমাজৰ অতীত আৰু বৰ্তমানৰ বিভিন্ন দিশ বুজাত সহায় কৰে।

লোকগীতৰ বৈশিষ্ট্য

- ১। মৌখিক পৰম্পৰা: লোকগীতৰ অধিকাংশ গীত মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ আহিছে।
- ২। সমূহীয়া চৰিত্ৰ: লোকগীতৰ সৃষ্টি, পৰিৱেশন আৰু প্ৰচাৰত লোকসমাজৰ সামূহিক ভূমিকা থাকে।
- ৩। সৰল ভাষা: লোকগীতৰ ভাষা সাধাৰণতে সহজ আৰু জনসাধাৰণৰ বোধগম্য।
- ৪। সুৰ আৰু ছন্দ: লোকগীতৰ সুৰ আৰু ছন্দে ইয়াক সহজে মনত ৰাখিব পৰা আৰু পৰিৱেশনযোগ্য কৰি তোলে।
- ৫। জীৱনঘনিষ্ঠতা: লোকগীতত মানুহৰ দৈনন্দিন জীৱন আৰু সামাজিক অভিজ্ঞতাৰ প্ৰকাশ ঘটে।
- ৬। আঞ্চলিক বৈশিষ্ট্য: বিভিন্ন অঞ্চলৰ লোকগীতত আঞ্চলিক ভাষা আৰু সাংস্কৃতিক বৈশিষ্ট্য প্ৰতিফলিত হয়।

অসমীয়া লোকগীতৰ প্ৰধান প্ৰকাৰ

অসমীয়া সমাজত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ লোকগীত প্ৰচলিত। তাৰ ভিতৰত—

বিহুগীত

বিয়ানাম

নিচুকনি গীত

নাওখেলৰ গীত

কৃষিকাৰ্যৰ সৈতে জড়িত গীত

ধৰ্মীয় আৰু আচাৰ-অনুষ্ঠানৰ গীত

এই গীতসমূহৰ বিষয়বস্তু আৰু পৰিৱেশনৰ পদ্ধতিৰ মাজত বৈচিত্ৰ্য দেখা যায়।

লোকগীতৰ সামাজিক ভূমিকা

১। সামাজিক ঐক্য: সমূহীয়া গীত পৰিৱেশনে মানুহৰ মাজত ঐক্য আৰু সম্প্ৰীতি গঢ়ি তোলে।

২। অনুভূতিৰ প্ৰকাশ: লোকগীতৰ জৰিয়তে মানুহে নিজৰ সুখ-দুখ আৰু আবেগ-অনুভূতি প্ৰকাশ কৰে।

৩। পৰম্পৰাৰ সংৰক্ষণ: লোকগীতত সামাজিক আচাৰ-অনুষ্ঠান আৰু পৰম্পৰা সংৰক্ষিত হৈ থাকে।

৪। নৈতিক শিক্ষা: কিছুমান লোকগীতৰ মাজেৰে সামাজিক মূল্যবোধ আৰু জীৱনৰ শিক্ষা প্ৰকাশ পায়।

লোকগীতৰ সাংস্কৃতিক ভূমিকা

লোকগীত এখন সমাজৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয়ৰ অন্যতম বাহক। ইয়াত লোকবিশ্বাস, ধৰ্মীয় আচাৰ, প্ৰকৃতিৰ সৈতে মানুহৰ সম্পৰ্ক আৰু সামাজিক জীৱনৰ বিভিন্ন দিশ প্ৰতিফলিত হয়।

লোকগীতৰ ভাষাগত বৈশিষ্ট্যৰ পৰাও আঞ্চলিক শব্দ আৰু প্ৰকাশভংগীৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰি।

মণি কোঁৱৰ গীতৰ প্ৰসংগ

পাঠ্যক্ৰমত অন্তৰ্ভুক্ত মণি কোঁৱৰ গীতৰ অধ্যয়নে অসমীয়া লোকগীতৰ পৰম্পৰা আৰু লোকজীৱনৰ প্ৰকাশভংগী বুজাত সহায় কৰে। ইয়াৰ নিৰ্দিষ্ট

কাহিনী, চৰিত্ৰ, ঘটনা আৰু মূলভাব বিশ্লেষণ কৰিবলৈ পাঠ্যপুথিত থকা গীতটোৰ সম্পূৰ্ণ পাঠৰ প্ৰয়োজন। সেই পাঠৰ আধাৰত গীতটোৰ বিষয়বস্তু, চৰিত্ৰ আৰু সাংস্কৃতিক তাৎপৰ্য অধিক নিৰ্ভুলভাৱে ব্যাখ্যা কৰিব পাৰি।

অসমীয়া লোকগীত লোকসমাজৰ জীৱন আৰু সংস্কৃতিৰ এক জীৱন্ত দলিল। মণি কোঁৱৰ গীতৰ দৰে পাঠৰ অধ্যয়নে লোকসাহিত্যৰ বৈচিত্ৰ্য, ভাষিক বৈশিষ্ট্য আৰু সাংস্কৃতিক মূল্য উপলব্ধি কৰাত সহায় কৰে।

**প্ৰশ্ন ৫। চৰ্যাপদৰ ভাষাগত আৰু ঐতিহাসিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।
অসমীয়া ভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা উল্লেখ
কৰা।**

উত্তৰ (এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ মূল পাঠৰ আধাৰত ভালকৈ লিখিব। ইয়াত কেৱল আৰ্হিটোহে
দিয়া হৈছে)

ভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়ন কৰিবলৈ প্ৰাচীন লিখিত নিদৰ্শনৰ বিশেষ প্ৰয়োজন।
চৰ্যাপদ এনে এক প্ৰাচীন পদসংকলন, যিয়ে পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ বিকাশৰ
বিষয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ তথ্য প্ৰদান কৰে। ইয়াৰ ভাষা আৰু সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্যৰ
বাবে চৰ্যাপদৰ ঐতিহাসিক মূল্য অপৰিসীম।

চৰ্যাপদৰ ভাষাগত গুৰুত্ব

১। প্ৰাচীন ভাষিক স্তৰৰ পৰিচয়: চৰ্যাপদৰ ভাষাই পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ
প্ৰাচীন ৰূপৰ পৰিচয় দিয়ে।

২। শব্দৰ অধ্যয়ন: চৰ্যাপদত ব্যৱহৃত শব্দৰ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে প্ৰাচীন
শব্দভাণ্ডাৰ আৰু শব্দৰ অৰ্থগত পৰিৱৰ্তনৰ বিষয়ে জানিব পাৰি।

৩। ধ্বনিগত বৈশিষ্ট্য: ইয়াৰ শব্দৰ উচ্চাৰণ আৰু ধ্বনিগত ৰূপৰ অধ্যয়নে
ভাষাৰ ঐতিহাসিক পৰিৱৰ্তন বুজাত সহায় কৰে।

৪। ৰূপগত বৈশিষ্ট্য: শব্দৰ গঠন আৰু ৰূপৰ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে প্ৰাচীন
ব্যাকৰণৰ বৈশিষ্ট্য অনুধাৱন কৰিব পাৰি।

৫। বাক্যগঠন: পদসমূহৰ বাক্যৰীতিৰ অধ্যয়নে প্ৰাচীন ভাষাৰ বাক্যগঠন
সম্পৰ্কে ধাৰণা দিয়ে।

ঐতিহাসিক গুৰুত্ব

- ১। ধৰ্মীয় ইতিহাস: চৰ্যাপদে বৌদ্ধ সহজযানী সাধনা আৰু ধৰ্মীয় চিন্তাৰ বিষয়ে তথ্য দিয়ে।
- ২। সামাজিক ইতিহাস: পদসমূহত ব্যৱহৃত দৈনন্দিন জীৱনৰ চিত্ৰৰ পৰা সেই সময়ৰ সমাজ আৰু জীৱনযাত্ৰাৰ কিছু আভাস পোৱা যায়।
- ৩। সাংস্কৃতিক ইতিহাস: চৰ্যাপদৰ মাজেৰে প্ৰাচীন পূব ভাৰতৰ ধৰ্মীয় আৰু সাংস্কৃতিক পৰিৱেশৰ পৰিচয় লাভ কৰিব পাৰি।
- ৪। সাহিত্যৰ ইতিহাস: পদসমূহৰ গীতিধৰ্মী ৰূপ আৰু ৰূপকধৰ্মী প্ৰকাশভংগীয়ে প্ৰাচীন সাহিত্যৰ বিকাশৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।

অসমীয়া ভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাসংগিকতা

চৰ্যাপদৰ ভাষাত অসমীয়া ভাষাৰ কিছুমান প্ৰাচীন বৈশিষ্ট্যৰ সৈতে তুলনা কৰিব পৰা উপাদান দেখা যায়। ইয়াৰ শব্দ, ধ্বনি আৰু ৰূপগত বৈশিষ্ট্যৰ অধ্যয়নে পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাসমূহৰ ঐতিহাসিক সম্পৰ্ক অনুধাৱন কৰাত সহায় কৰে।

কিন্তু চৰ্যাপদক কেৱল অসমীয়া ভাষাৰ একক পূৰ্বৰূপ বুলি গণ্য কৰাটো উচিত নহয়। ইয়াৰ ভাষাত একাধিক পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাৰ সৈতে সাদৃশ্য থকা বাবে ইয়াক তুলনামূলক আৰু ঐতিহাসিক ভাষাবিজ্ঞানৰ পদ্ধতিৰে অধ্যয়ন কৰা প্ৰয়োজন।

চৰ্যাপদৰ ভাষাগত আৰু ঐতিহাসিক গুৰুত্ব অতি গভীৰ। ই প্ৰাচীন ভাষা, সাহিত্য, ধৰ্ম আৰু সমাজৰ অধ্যয়নৰ এক মূল্যবান সমল। অসমীয়া ভাষাৰ ইতিহাস অধ্যয়নতো ইয়াৰ প্ৰাসংগিকতা আছে, বিশেষকৈ পূব ভাৰতীয় আৰ্যভাষাসমূহৰ মাজৰ ঐতিহাসিক সম্পৰ্ক বিশ্লেষণৰ ক্ষেত্ৰত।

দ্বিতীয় গোট: প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্য, পটভূমি, সাধাৰণ বৈশিষ্ট্য আৰু কবিসকলৰ কাব্যকৃতিৰ পৰিচয়

ক-শাখা: ১ নম্বৰৰ ২০টা চমু প্ৰশ্নোত্তৰ

১। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগ বুলিলে কি বুজা?

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ সাহিত্যিক আৰু ধৰ্মীয় আন্দোলনৰ পূৰ্বৱৰ্তী সময়ছোৱাক অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাক্‌শংকৰী যুগ বোলে।

২। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ দুজন কবিৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: হেম সৰস্বতী আৰু হৰিবৰ বিপ্ৰ।

৩। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ আন এজন উল্লেখযোগ্য কবিৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলি।

৪। হেম সৰস্বতী কোন যুগৰ কবি?

উত্তৰ: হেম সৰস্বতী প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ কবি।

৫। হেম সৰস্বতীৰ এখন উল্লেখযোগ্য কাব্যৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: প্ৰহ্লাদ চৰিত।

৬। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যৰ এটা বৈশিষ্ট্য লিখা।

উত্তৰ: তেওঁৰ সাহিত্যত পৌৰাণিক কাহিনীৰ সহজ-সৰল অসমীয়া পদ্যৰূপ দেখা যায়।

৭। হৰিবৰ বিপ্ৰ কোন যুগৰ কবি?

উত্তৰ: হৰিবৰ বিপ্ৰ প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ কবি।

৮। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ এখন উল্লেখযোগ্য কাব্যৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ।

৯। বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ কোনখন মহাকাব্যৰ কাহিনীৰ সৈতে সম্পৰ্কিত?

উত্তৰ: মহাভাৰতৰ কাহিনীৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

১০। মাধৱ কন্দলি কোন যুগৰ কবি?

উত্তৰ: মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ কবি।

১১। মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক কৃতিত্ব কি?

উত্তৰ: তেওঁ সংস্কৃত ৰামায়ণ অসমীয়ালৈ পদ্যৰূপে অনুবাদ কৰি অসমীয়া সাহিত্যলৈ উল্লেখযোগ্য অৱদান আগবঢ়াইছিল।

১২। মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণ কোন ভাষাত ৰচিত?

উত্তৰ: অসমীয়া ভাষাত।

১৩। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ প্ৰধান উৎস কি?

উত্তৰ: সংস্কৃত মহাকাব্য, পুৰাণ আৰু অন্যান্য পৌৰাণিক আখ্যান।

১৪। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য লিখা।

উত্তৰ: পৌৰাণিক কাহিনীৰ অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ।

১৫। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যত কোনটো ধৰ্মীয় প্ৰভাৱ বিশেষভাৱে দেখা যায়?

উত্তৰ: হিন্দু ধৰ্মীয় আৰু পৌৰাণিক পৰম্পৰাৰ প্ৰভাৱ।

১৬। অনুবাদ সাহিত্য বুলিলে কি বুজা?

উত্তৰ: এটা ভাষাত ৰচিত সাহিত্যক আন এটা ভাষালৈ ৰূপান্তৰ কৰা সাহিত্যক অনুবাদ সাহিত্য বোলে।

১৭। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশত কেনে ভূমিকা লৈছিল?

উত্তৰ: ই অসমীয়া ভাষাক সাহিত্য ৰচনাৰ মাধ্যম হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা আৰু সমৃদ্ধ কৰাত সহায় কৰিছিল।

১৮। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যত কোনধৰণৰ কাহিনী প্ৰাধান্য পাইছে?

উত্তৰ: পৌৰাণিক আৰু ধৰ্মীয় কাহিনী।

১৯। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্য অধ্যয়নৰ এটা গুৰুত্ব লিখা।

উত্তৰ: এই যুগৰ সাহিত্য অধ্যয়নে অসমীয়া ভাষা আৰু সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।

২০। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ ভাষা কেনে আছিল?

উত্তৰ: এই যুগৰ সাহিত্যত প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষাৰ ৰূপ দেখা যায়, য'ত তৎসম শব্দৰ লগতে কথিত ভাষাৰ বৈশিষ্ট্যও প্ৰতিফলিত হৈছে।

থ-শাখা: ১ নম্বৰৰ ২০টা খালী ঠাই পূৰ কৰা

১। শংকৰদেৱৰ পূৰ্বৱৰ্তী অসমীয়া সাহিত্যৰ যুগক _____ যুগ বোলে।

উত্তৰ: প্ৰাক্‌শংকৰী।

২। হেম সৰস্বতী _____ যুগৰ কবি।

উত্তৰ: প্ৰাক্‌শংকৰী।

৩। হেম সৰস্বতীৰ এখন উল্লেখযোগ্য কাব্য হৈছে _____।

উত্তৰ: প্ৰহ্লাদ চৰিত।

৪। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ এখন উল্লেখযোগ্য কাব্য হৈছে _____।

উত্তৰ: বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ।

৫। মাধৱ কন্দলি _____ যুগৰ কবি।

উত্তৰ: প্ৰাক্‌শংকৰী।

৬। মাধৱ কন্দলিয়ে _____ অসমীয়ালৈ পদ্যৰূপে অনুবাদ কৰিছিল।

উত্তৰ: ৰামায়ণ।

৭। বৰুৱাহনৰ যুদ্ধৰ কাহিনী _____ মহাকাব্যৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

উত্তৰ: মহাভাৰত।

৮। প্রাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান উৎস হৈছে _____ পুৰাণ।

উত্তৰ: সংস্কৃত।

৯। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যত _____ কাহিনীৰ প্ৰভাৱ বিশেষভাৱে দেখা যায়।

উত্তৰ: পৌৰাণিক।

১০। মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণ _____ ভাষাত ৰচিত।

উত্তৰ: অসমীয়া।

১১। এটা ভাষাৰ সাহিত্য আন এটা ভাষালৈ ৰূপান্তৰ কৰাক _____ বোলে।

উত্তৰ: অনুবাদ।

১২। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাৰ _____ত সহায় কৰিছিল।

উত্তৰ: বিকাশ।

১৩। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বিষয় হৈছে _____ কাহিনী।

উত্তৰ: ধৰ্মীয়।

১৪। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ অধ্যয়নে অসমীয়া সাহিত্যৰ _____ বিকাশ বুজাত সহায় কৰে।

উত্তৰ: প্ৰাৰম্ভিক।

১৫। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ এখন _____ কাব্য।

উত্তৰ: আখ্যানমূলক।

১৬। মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণ অসমীয়া _____ সাহিত্যৰ এটা উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন।

উত্তৰ: অনুবাদ।

১৭। প্রাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যত _____ ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপ দেখা যায়।

উত্তৰ: অসমীয়া।

১৮। পৌৰাণিক কাহিনীৰ আধাৰত ৰচিত সাহিত্যত ধৰ্মীয় _____ প্ৰকাশ পায়।

উত্তৰ: ভাবধাৰা।

১৯। হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলি অসমীয়া সাহিত্যৰ _____ যুগৰ উল্লেখযোগ্য কবি।

উত্তৰ: প্ৰাক্শংকৰী।

২০। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাৰ সাহিত্যিক পৰম্পৰা _____ কৰাত সহায় কৰিছিল।

উত্তৰ: সমৃদ্ধ।

গ-শাখা: ৫ নম্বৰৰ ১০টা প্ৰশ্নোত্তৰ

প্ৰশ্ন ১। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ ঐতিহাসিক পটভূমি চমুকৈ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত প্ৰাক্শংকৰী যুগ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সময়। এই যুগত অসমীয়া ভাষাই সাহিত্য ৰচনাৰ মাধ্যম হিচাপে বিকাশ লাভ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে।

এই যুগৰ ঐতিহাসিক পটভূমিৰ প্ৰধান দিশসমূহ হ'ল—

১। ৰাজনৈতিক পটভূমি: মধ্যযুগীয় অসমত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক শক্তিৰ উত্থান-পতন ঘটিছিল। এই পৰিৱেশে সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনত প্ৰভাৱ পেলাইছিল।

২। ধৰ্মীয় পটভূমি: হিন্দু ধৰ্মীয় বিশ্বাস, পৌৰাণিক কাহিনী আৰু পুৰাণৰ প্ৰভাৱ সাহিত্যত দেখা গৈছিল।

৩। ভাষাৰ বিকাশ: অসমীয়া ভাষাই ক্ৰমান্বয়ে সাহিত্যিক প্ৰকাশৰ উপযোগী ৰূপ লাভ কৰিছিল।

৪। অনুবাদ সাহিত্যৰ বিকাশ: সংস্কৃত মহাকাব্য আৰু পুৰাণৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰৱণতা বৃদ্ধি পাইছিল।

৫। সাহিত্যিক অৱদান: হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলিৰ দৰে কবিয়ে অসমীয়া সাহিত্যৰ ভেটি শক্তিশালী কৰিছিল।

সেয়েহে প্ৰাক্‌শংকৰী যুগক অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশৰ এক উল্লেখযোগ্য অধ্যায় হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

প্ৰশ্ন ২। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যসমূহ লিখা।

উত্তৰ:

প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

১। পৌৰাণিক বিষয়বস্তু: এই যুগৰ সাহিত্যত ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পুৰাণৰ কাহিনীৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

২। ধৰ্মীয় প্ৰভাৱ: সাহিত্যত ধৰ্মীয় বিশ্বাস, নৈতিক শিক্ষা আৰু আধ্যাত্মিক চিন্তাৰ প্ৰকাশ ঘটিছিল।

৩। অনুবাদৰ প্ৰৱণতা: সংস্কৃত সাহিত্যৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰৱণতা দেখা যায়।

৪। পদ্যৰ ব্যৱহাৰ: কাহিনীসমূহ সাধাৰণতে পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰা হৈছিল।

৫। সৰল প্ৰকাশভংগী: পাঠকৰ বোধগম্যতা বৃদ্ধি কৰিবলৈ সহজ আৰু আখ্যানধৰ্মী প্ৰকাশভংগী ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল।

৬। ভাষাৰ বিকাশ: এই যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাক সাহিত্যিক মাধ্যম হিচাপে বিকশিত কৰাত সহায় কৰিছিল।

৭। নৈতিক শিক্ষা: বিভিন্ন কাহিনীৰ মাজেৰে সত্য, ন্যায়, ধৰ্ম আৰু কৰ্তব্যৰ কথা প্ৰকাশ পাইছিল।

প্ৰশ্ন ৩। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

হেম সৰস্বতী প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ এজন উল্লেখযোগ্য অসমীয়া কবি। তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানে অসমীয়া ভাষাত পৌৰাণিক কাহিনী ৰচনাৰ পৰম্পৰা শক্তিশালী কৰাত সহায় কৰিছিল।

তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ প্ৰধান দিশসমূহ হ'ল—

১। পৌৰাণিক কাহিনীৰ ব্যৱহাৰ: তেওঁৰ সাহিত্যত পৌৰাণিক আৰু ধৰ্মীয় বিষয়বস্তুৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়।

২। অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ: তেওঁ অসমীয়া ভাষাত কাব্য ৰচনা কৰি ইয়াৰ সাহিত্যিক সম্ভাৱনা প্ৰকাশ কৰিছিল।

৩। আখ্যানধৰ্মী ৰচনা: কাহিনীৰ জৰিয়তে ধৰ্মীয় আৰু নৈতিক ভাব প্ৰকাশ কৰাটো তেওঁৰ সাহিত্যৰ এটা উল্লেখযোগ্য দিশ।

৪। পদ্যৰীতি: তেওঁৰ সাহিত্যত পদ্যৰীতিৰ ব্যৱহাৰে কাহিনীসমূহক সাহিত্যিক ৰূপ প্ৰদান কৰিছিল।

৫। সাহিত্যিক ঐতিহ্য: হেম সৰস্বতীৰ ৰচনাই পৰৱৰ্তী অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ বাবে ভেটি প্ৰস্তুত কৰাত সহায় কৰিছিল।

সেয়েহে হেম সৰস্বতীক প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ এগৰাকী গুৰুত্বপূৰ্ণ কবি হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

প্ৰশ্ন ৪। প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ বিষয়বস্তু আৰু সাহিত্যিক তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ কাহিনী প্ৰহ্লাদৰ বিষ্ণুভক্তি আৰু ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। প্ৰহ্লাদৰ চৰিত্ৰৰ জৰিয়তে ভক্তি, নিষ্ঠা আৰু সত্যৰ প্ৰতি অবিচল বিশ্বাসৰ আদৰ্শ প্ৰকাশ পায়।

ইয়াৰ প্ৰধান বিষয়সমূহ হ'ল—

- ১। ভক্তিৰ আদৰ্শ: প্ৰহ্লাদৰ চৰিত্ৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি গভীৰ ভক্তি প্ৰকাশ পাইছে।
- ২। বিশ্বাসৰ দৃঢ়তা: বিপদৰ সন্মুখীন হ'লেও প্ৰহ্লাদে নিজৰ বিশ্বাস ত্যাগ কৰা নাই।
- ৩। অন্যায়ৰ বিৰুদ্ধে অৱস্থান: কাহিনীটোৱে অন্যায় আৰু অত্যাচাৰৰ বিপৰীতে সত্য আৰু ন্যায়ৰ আদৰ্শ প্ৰকাশ কৰে।
- ৪। ধৰ্মীয় তাৎপৰ্য: কাহিনীটোত বিষ্ণুভক্তিৰ মাহাত্ম্য প্ৰকাশ পাইছে।
- ৫। সাহিত্যিক মূল্য: পৌৰাণিক কাহিনীৰ অসমীয়া সাহিত্যিক ৰূপে এই কাব্যৰ বিশেষ গুৰুত্ব আছে।

এইদৰে প্ৰহ্লাদ চৰিত্ৰৰ কাহিনীয়ে ধৰ্মীয় বিশ্বাস, নৈতিকতা আৰু ভক্তিৰ আদৰ্শ প্ৰকাশ কৰে। অৱশ্যে পাঠ্যপুথিত থকা নিৰ্দিষ্ট পাঠাংশৰ ভিত্তিত ইয়াৰ কাব্যিক বৈশিষ্ট্য অধিক বিশদভাৱে আলোচনা কৰিব পাৰি।

প্ৰশ্ন ৫। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে লিখা।

উত্তৰ:

হৰিবৰ বিপ্ৰ প্ৰাক্ষংকৰী যুগৰ এগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি। তেওঁৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ কাব্য অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ এক উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন।

তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ দিশসমূহ হ'ল—

- ১। মহাভাৰতীয় কাহিনীৰ ব্যৱহাৰ: তেওঁৰ কাব্যত মহাভাৰতৰ কাহিনীভিত্তিক বিষয়বস্তু দেখা যায়।
- ২। আখ্যানধৰ্মী ৰচনা: ঘটনাৰ ক্ৰম আৰু চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ জৰিয়তে কাহিনী আগবঢ়োৱা হৈছে।
- ৩। অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ: পৌৰাণিক কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰি তেওঁ ভাষাটোৰ সাহিত্যিক বিকাশত সহায় কৰিছিল।
- ৪। কাব্যিক প্ৰকাশ: পদ্যৰীতিৰ জৰিয়তে কাহিনীৰ ঘটনা আৰু চৰিত্ৰৰ চিত্ৰণ কৰা হৈছে।

৫। সাহিত্যিক ঐতিহ্য: তেওঁৰ ৰচনাই প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ পৰম্পৰা বুজাত সহায় কৰে।

সেয়েহে হৰিবৰ বিপ্ৰৰ সাহিত্য অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত গুৰুত্বপূৰ্ণ।

প্ৰশ্ন ৬। বৰুৱাহনৰ যুদ্ধৰ বিষয়বস্তুৰ বিষয়ে চমুকৈ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ হৰিবৰ বিপ্ৰৰ সৈতে সম্পৰ্কিত এখন আখ্যানমূলক কাব্য। ইয়াৰ কাহিনী মহাভাৰতৰ অশ্বমেধ পৰ্বৰ সৈতে জড়িত।

কাহিনীটোৰ মূল ঘটনাৰ সৈতে অৰ্জুন আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ বৰুৱাহনৰ সম্পৰ্ক আছে।

১। পৌৰাণিক পটভূমি: কাব্যখনৰ কাহিনী মহাভাৰতৰ পৰম্পৰাৰ পৰা আহৰণ কৰা হৈছে।

২। পিতৃ-পুত্ৰৰ সংঘাত: অৰ্জুন আৰু বৰুৱাহনৰ মাজত সংঘটিত যুদ্ধ কাহিনীটোৰ এক উল্লেখযোগ্য দিশ।

৩। বীৰত্বৰ প্ৰকাশ: যুদ্ধৰ বৰ্ণনাত বীৰত্ব আৰু যুদ্ধকৌশলৰ প্ৰকাশ ঘটে।

৪। আখ্যানধৰ্মিতা: ঘটনাৰ ক্ৰমবদ্ধ উপস্থাপনে কাব্যখনক আখ্যানধৰ্মী ৰূপ দিছে।

৫। সাহিত্যিক গুৰুত্ব: কাব্যখনে মহাভাৰতীয় কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ পৰম্পৰাৰ পৰিচয় দিয়ে।

কাব্যখনৰ নিৰ্দিষ্ট পদসমূহৰ বিশ্লেষণ কৰিলে ইয়াৰ চৰিত্ৰচিত্ৰণ, বৰ্ণনামূলক আৰু কাব্যিক সৌন্দৰ্যৰ বিষয়ে অধিক স্পষ্ট ধাৰণা লাভ কৰিব পাৰি।

প্ৰশ্ন ৭। মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদান আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ এজন বিশিষ্ট কবি। তেওঁ অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি আছে। সংস্কৃত ৰামায়ণ অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে অনুবাদ কৰাটো তেওঁৰ অন্যতম উল্লেখযোগ্য কৃতিত্ব।

তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ প্ৰধান দিশসমূহ হ'ল—

১। ৰামায়ণৰ অনুবাদ: মাধৱ কন্দলিয়ে সংস্কৃত ৰামায়ণৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰিছিল।

২। অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ: তেওঁৰ ৰচনাই অসমীয়া ভাষাক বৃহৎ আখ্যান প্ৰকাশৰ উপযোগী সাহিত্যিক মাধ্যম হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সহায় কৰিছিল।

৩। সৰল প্ৰকাশভংগী: তেওঁৰ কাব্যত কাহিনী বৰ্ণনাৰ সহজ আৰু জনসাধাৰণৰ বোধগম্য ৰূপ দেখা যায়।

৪। আখ্যানধৰ্মী বৈশিষ্ট্য: চৰিত্ৰ, ঘটনা আৰু পৰিস্থিতিৰ বৰ্ণনাই তেওঁৰ কাব্যক আখ্যানধৰ্মী ৰূপ প্ৰদান কৰিছে।

৫। সাহিত্যিক প্ৰভাৱ: তেওঁৰ ৰচনাই পৰৱৰ্তী অসমীয়া কবিসকলৰ বাবে অনুবাদ আৰু আখ্যানমূলক সাহিত্য ৰচনাৰ পথ মুকলি কৰিছিল।

এইদৰে মাধৱ কন্দলিৰ অৱদান অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

প্ৰশ্ন ৮। মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণৰ ভাষা আৰু সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণ অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰাচীন আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ এক উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন। ইয়াৰ ভাষা আৰু সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্যসমূহ তলত আলোচনা কৰা হ'ল।

১। অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰয়োগ: কাব্যখনত অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

২। পদ্যৰীতি: ৰামায়ণৰ কাহিনী পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৩। আখ্যানধৰ্মিতা: ঘটনাৰ ক্ৰম অনুসৰি কাহিনী আগবঢ়োৱা হৈছে।

৪। সৰলতা: কাহিনী বৰ্ণনাত সহজ-সৰল প্ৰকাশভংগীৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়।

৫। চৰিত্ৰচিত্ৰণ: ৰাম, সীতা, লক্ষ্মণ আদি চৰিত্ৰৰ কাহিনীৰ জৰিয়তে নৈতিক আৰু মানৱীয় অনুভূতি প্ৰকাশ পায়।

৬। অনুবাদৰ বৈশিষ্ট্য: মূল কাহিনী অসমীয়া পাঠকৰ বোধগম্য কৰি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত স্থানীয় ভাষিক প্ৰকাশভংগীৰ গুৰুত্ব আছে।

৭। ঐতিহাসিক মূল্য: কাব্যখনে প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষা আৰু সাহিত্যৰ বিকাশৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।

সেয়েহে মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণক অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ কৃতি হিচাপে গণ্য কৰা হয়।

প্ৰশ্ন ২। প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ তিনিজন কবি-হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ তুলনামূলক আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ তিনিগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি। তেওঁলোকৰ ৰচনাই অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছিল।

১। হেম সৰস্বতী

হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যত পৌৰাণিক আৰু ধৰ্মীয় কাহিনীৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়। প্ৰহ্লাদ চৰিত তেওঁৰ উল্লেখযোগ্য কাব্য হিচাপে পৰিচিত। তেওঁৰ ৰচনাই ধৰ্মীয় আখ্যানক অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ পৰম্পৰাক সমৃদ্ধ কৰিছিল।

২। হৰিবৰ বিপ্ৰ

হৰিবৰ বিপ্ৰৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ মহাভাৰতৰ কাহিনীৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। তেওঁৰ কাব্যত যুদ্ধ, বীৰত্ব আৰু আখ্যানধৰ্মী বৰ্ণনাৰ গুৰুত্ব আছে।

৩। মাধৱ কন্দলি

মাধৱ কন্দলিৰ সৰ্বাধিক উল্লেখযোগ্য অৱদান হৈছে সংস্কৃত ৰামায়ণৰ অসমীয়া পদ্যানুবাদ। তেওঁৰ ৰচনাই অসমীয়া ভাষাত বৃহৎ মহাকাব্যিক কাহিনী প্ৰকাশৰ সম্ভাৱনা প্ৰমাণ কৰিছিল।

তুলনামূলক বৈশিষ্ট্য

১। বিষয়বস্তু: তিনিওজন কবিৰ সাহিত্যত পৌৰাণিক কাহিনীৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

২। ভাষা: তিনিওজনে অসমীয়া ভাষাক সাহিত্য ৰচনাৰ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল।

৩। আখ্যানধৰ্মিতা: তেওঁলোকৰ ৰচনাত কাহিনী আৰু ঘটনাৰ উপস্থাপন গুৰুত্বপূৰ্ণ।

৪। সাহিত্যিক উদ্দেশ্য: ধৰ্মীয় কাহিনী, নৈতিক আদৰ্শ আৰু পৌৰাণিক ঐতিহ্য প্ৰকাশ কৰাত তেওঁলোকৰ ৰচনাই সহায় কৰিছিল।

৫। সাহিত্যিক অৱদান: তেওঁলোকৰ ৰচনাই অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক ভেটি শক্তিশালী কৰিছিল।

উপসংহাৰ

তিনিওজন কবিৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ মাজত বিষয়বস্তু আৰু প্ৰকাশভংগীৰ পাৰ্থক্য থাকিলেও অসমীয়া ভাষা আৰু সাহিত্যৰ বিকাশত তেওঁলোকৰ অৱদান অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ।

প্ৰশ্ন ১০। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশত অনুবাদ সাহিত্যৰ ভূমিকা আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশত অনুবাদ সাহিত্যই গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল। সংস্কৃত ভাষাত ৰচিত মহাকাব্য আৰু পৌৰাণিক কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ জৰিয়তে সাহিত্যৰ বিষয়বস্তু আৰু প্ৰকাশভংগী সমৃদ্ধ হৈছিল।

অনুবাদ সাহিত্যৰ ভূমিকা

১। বিষয়বস্তুৰ বিস্তাৰ: ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু পুৰাণৰ কাহিনী অসমীয়া সাহিত্যলৈ আহিছিল।

২। ভাষাৰ বিকাশ: বৃহৎ কাহিনী আৰু জটিল ঘটনাৰ প্ৰকাশৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষাৰ শব্দভাণ্ডাৰ আৰু প্ৰকাশক্ষমতা বৃদ্ধি পাইছিল।

৩। সাহিত্যিক পৰম্পৰা: অনুবাদ সাহিত্যই অসমীয়া আখ্যানমূলক কাব্যৰ পৰম্পৰা শক্তিশালী কৰিছিল।

৪। সাংস্কৃতিক প্ৰভাৱ: পৌৰাণিক কাহিনীৰ জৰিয়তে ধৰ্মীয় আৰু সাংস্কৃতিক মূল্যবোধ জনসাধাৰণৰ মাজলৈ প্ৰসাৰিত হৈছিল।

৫। পাঠকৰ বোধগম্যতা: সংস্কৃত ভাষাৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ পোৱাৰ ফলত স্থানীয় পাঠকে সেই কাহিনীবোৰ সহজে বুজিব পাৰিছিল।

৬। কবিসকলৰ অৱদান: মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণৰ দৰে ৰচনাই অনুবাদ সাহিত্যৰ গুৰুত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। হেম সৰস্বতী আৰু হৰিবৰ বিপ্ৰৰ কাব্যয়ো পৌৰাণিক আখ্যানৰ অসমীয়া সাহিত্যিক ৰূপৰ বিকাশত অৱদান আগবঢ়াইছিল।

৭। পৰৱৰ্তী সাহিত্যৰ ভেটি: এই যুগৰ সাহিত্যিক পৰম্পৰাই পৰৱৰ্তী সময়ৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ বাবে ভিত্তি প্ৰস্তুত কৰিছিল।

অনুবাদ সাহিত্যই প্ৰাক্‌শংকৰী যুগত অসমীয়া ভাষাক সাহিত্যৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিছিল। ইয়াৰ ফলত অসমীয়া সাহিত্যৰ বিষয়বস্তু, প্ৰকাশভংগী আৰু সাংস্কৃতিক পৰিসৰ বিস্তৃত হৈছিল।

প্ৰশ্ন ১। প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ ঐতিহাসিক পটভূমি আৰু সাধাৰণ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ এক বিশেষ স্থান আছে। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ আবিৰ্ভাৱৰ পূৰ্বৱৰ্তী সময়ছোৱাক সাধাৰণতে প্ৰাক্‌শংকৰী যুগ বুলি কোৱা হয়। এই যুগত অসমীয়া ভাষাই সাহিত্য ৰচনাৰ মাধ্যম হিচাপে ক্ৰমান্বয়ে বিকাশ লাভ কৰিছিল। এই সময়ৰ কবিসকলে সংস্কৃত মহাকাব্য, পুৰাণ আৰু ধৰ্মীয় আখ্যানৰ আধাৰত অসমীয়া ভাষাত কাব্য ৰচনা কৰি সাহিত্যৰ ভেটি শক্তিশালী কৰিছিল।

ঐতিহাসিক পটভূমি

১। ৰাজনৈতিক পটভূমি

প্ৰাক্‌শংকৰী যুগত অসমত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক শক্তিৰ উত্থান-পতন ঘটিছিল। কামৰূপ আৰু পৰৱৰ্তী সময়ৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ ৰাজনৈতিক পৰিৱেশে সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনত প্ৰভাৱ পেলাইছিল। ৰাজপৃষ্ঠপোষকতা আৰু শিক্ষিত সমাজৰ অৱদানে সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ বিকাশত সহায় কৰিছিল।

২। ধৰ্মীয় পটভূমি

এই যুগৰ সাহিত্যত হিন্দু ধৰ্মীয় বিশ্বাস, পৌৰাণিক কাহিনী আৰু পুৰাণৰ প্ৰভাৱ বিশেষভাৱে দেখা যায়। ৰামায়ণ, মহাভাৰত আৰু ভাগৱত আদি ধৰ্মীয় গ্ৰন্থৰ কাহিনীয়ে কবিসকলক সাহিত্য ৰচনাৰ বিষয়বস্তু যোগান ধৰিছিল।

৩। ভাষাৰ বিকাশ

এই সময়ছোৱাত অসমীয়া ভাষাই সাহিত্যিক প্ৰকাশৰ উপযোগী ৰূপ লাভ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। কবিসকলে জনসাধাৰণৰ বোধগম্য ভাষাত পৌৰাণিক আৰু ধৰ্মীয় কাহিনী প্ৰকাশ কৰি অসমীয়া ভাষাৰ সাহিত্যিক সম্ভাৱনা বৃদ্ধি কৰিছিল।

৪। অনুবাদ সাহিত্যৰ বিকাশ

সংস্কৃত ভাষাত ৰচিত বিভিন্ন কাহিনী অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰাৰ প্ৰৱণতা এই যুগৰ এটা উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য। মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণ এই ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

৫। আখ্যানমূলক কাব্যৰ বিকাশ

এই যুগৰ কবিসকলে পৌৰাণিক চৰিত্ৰ, যুদ্ধ, ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু নৈতিক আদৰ্শৰ আধাৰত আখ্যানমূলক কাব্য ৰচনা কৰিছিল। হেম সৰস্বতী আৰু হৰিবৰ বিপ্ৰৰ ৰচনাত এই বৈশিষ্ট্য দেখা যায়।

প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ সাধাৰণ বৈশিষ্ট্য

১। পৌৰাণিক বিষয়বস্তুৰ প্ৰাধান্য

এই যুগৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হৈছে পৌৰাণিক কাহিনীৰ ব্যৱহাৰ। ৰামায়ণ আৰু মহাভাৰতৰ বিভিন্ন ঘটনা আৰু চৰিত্ৰৰ আধাৰত কাব্য ৰচনা কৰা হৈছিল।

২। ধৰ্মীয় আৰু নৈতিক আদৰ্শ

সত্য, ধৰ্ম, ভক্তি, কৰ্তব্য আৰু ন্যায়ৰ দৰে বিষয় সাহিত্যত প্ৰকাশ পাইছিল। পৌৰাণিক কাহিনীৰ জৰিয়তে পাঠকক নৈতিক শিক্ষা প্ৰদান কৰাৰ প্ৰৱণতাও দেখা যায়।

৩। পদ্যৰীতিৰ ব্যৱহাৰ

এই যুগৰ বহুতো কাব্য পদ্যৰূপে ৰচিত হৈছিল। পদ্যৰীতিৰ ফলত কাহিনীসমূহ ছন্দোবদ্ধভাৱে প্ৰকাশ কৰা সম্ভৱ হৈছিল।

৪। আখ্যানধৰ্মিতা

কাহিনীৰ ঘটনাক্ৰম, চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপ আৰু সংঘাতৰ বৰ্ণনা এই যুগৰ সাহিত্যৰ উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য।

৫। অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰয়োগ

কবিসকলে অসমীয়া ভাষাত কাব্য ৰচনা কৰি ইয়াক সাহিত্যৰ মাধ্যম হিচাপে সমৃদ্ধ কৰিছিল। ইয়াৰ ফলত অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰকাশক্ষমতা বৃদ্ধি পাইছিল।

৬। সংস্কৃত সাহিত্যৰ প্ৰভাৱ

এই যুগৰ সাহিত্যৰ বিষয়বস্তু আৰু কাহিনীৰ ক্ষেত্ৰত সংস্কৃত সাহিত্যৰ প্ৰভাৱ আছিল যথেষ্ট। অৱশ্যে অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ ফলত কাহিনীবোৰে স্থানীয় ভাষিক ৰূপ লাভ কৰিছিল।

৭। পৰৱৰ্তী সাহিত্যৰ ভেটি নিৰ্মাণ

এই যুগৰ কবিসকলৰ সাহিত্যিক প্ৰচেষ্টাই পৰৱৰ্তী সময়ৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ বাবে এক শক্তিশালী ভিত্তি প্ৰস্তুত কৰিছিল।

প্ৰাক্‌শংকৰী যুগ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অধ্যায়। এই যুগৰ কবিসকলে পৌৰাণিক কাহিনী, ধৰ্মীয় ভাবধাৰা আৰু আখ্যানমূলক কাব্যৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষাক সাহিত্যৰ মাধ্যম হিচাপে সমৃদ্ধ কৰিছিল। হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ ফলত অসমীয়া সাহিত্যৰ পৰৱৰ্তী বিকাশৰ পথ প্ৰশস্ত হৈছিল।

প্ৰশ্ন ২। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা। তেওঁৰ প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ বিষয়বস্তু আৰু সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য ব্যাখ্যা কৰা।

উত্তৰ:

হেম সৰস্বতী প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অসমীয়া সাহিত্যৰ এগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি। অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশত তেওঁৰ অৱদান বিশেষভাৱে স্মৰণীয়। তেওঁ পৌৰাণিক কাহিনীৰ আধাৰত অসমীয়া ভাষাত কাব্য ৰচনা কৰি সাহিত্যৰ বিষয়বস্তু আৰু প্ৰকাশভংগী সমৃদ্ধ কৰিছিল। তেওঁৰ সৈতে সম্পৰ্কিত উল্লেখযোগ্য কাব্যৰ ভিতৰত প্ৰহ্লাদ চৰিত বিশেষভাৱে পৰিচিত।

হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক পৰিচয়

হেম সৰস্বতীৰ ৰচনাত পৌৰাণিক কাহিনী, ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু নৈতিক আদৰ্শৰ প্ৰকাশ দেখা যায়। তেওঁৰ সাহিত্যই প্ৰমাণ কৰে যে অসমীয়া ভাষা প্ৰাচীন কালৰে পৰা ধৰ্মীয় আৰু আখ্যানমূলক বিষয় প্ৰকাশৰ উপযোগী আছিল।

তেওঁৰ ৰচনাসমূহে প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্যিক পৰম্পৰা বুজাত সহায় কৰে।

প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ বিষয়বস্তু

প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ মূল কাহিনী প্ৰহ্লাদৰ বিষ্ণুভক্তি আৰু তেওঁৰ পিতৃ হিৰণ্যকশিপুৰ সৈতে জড়িত পৌৰাণিক আখ্যানৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত।

প্ৰহ্লাদ হিৰণ্যকশিপুৰ পুত্ৰ আছিল। হিৰণ্যকশিপুৰে নিজকে সৰ্বশক্তিমান বুলি প্ৰতিষ্ঠা কৰিব বিচাৰিছিল আৰু বিষ্ণুৰ উপাসনা সহ্য কৰিব পৰা নাছিল। কিন্তু প্ৰহ্লাদে বিষ্ণুৰ প্ৰতি অটল ভক্তি প্ৰকাশ কৰিছিল।

পুত্ৰৰ এই ভক্তিত ক্ৰুদ্ধ হৈ হিৰণ্যকশিপুৰে প্ৰহ্লাদক বিভিন্ন ধৰণে শাস্তি দিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। তথাপি প্ৰহ্লাদে নিজৰ বিশ্বাস ত্যাগ কৰা নাছিল। অৱশেষত বিষ্ণুৱে নৰসিংহ অৱতাৰত আবিৰ্ভাৱ হৈ হিৰণ্যকশিপুৰ বিনাশ সাধন কৰে বুলি পৌৰাণিক কাহিনীত বৰ্ণিত হৈছে।

এই কাহিনীৰ জৰিয়তে ভক্তিৰ শক্তি, সত্যৰ জয় আৰু অন্যায়ৰ পৰাজয়ৰ আদৰ্শ প্ৰকাশ পাইছে।

প্ৰহ্লাদ চৰিত্ৰৰ সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য

১। পৌৰাণিক কাহিনীৰ আধাৰ

কাব্যখনৰ বিষয়বস্তু পৌৰাণিক পৰম্পৰাৰ পৰা আহৰণ কৰা হৈছে। ইয়াৰ ফলত ধৰ্মীয় আখ্যানক অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ সুযোগ সৃষ্টি হৈছে।

২। ভক্তিৰ আদৰ্শ

প্ৰহ্লাদৰ চৰিত্ৰৰ মাজেৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰতি গভীৰ বিশ্বাস আৰু ভক্তিৰ আদৰ্শ প্ৰকাশ পাইছে।

৩। চৰিত্ৰচিত্ৰণ

প্ৰহ্লাদ আৰু হিৰণ্যকশিপুৰ চৰিত্ৰৰ মাজত বিশ্বাস আৰু অহংকাৰৰ পাৰ্থক্য স্পষ্ট হৈ উঠে। প্ৰহ্লাদে ভক্তি আৰু নিষ্ঠাৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰাৰ বিপৰীতে হিৰণ্যকশিপুৰে অহংকাৰ আৰু অত্যাচাৰৰ প্ৰতীক হিচাপে দেখা দিয়ে।

৪। নৈতিক শিক্ষা

কাহিনীটোৱে সত্য, ধৰ্ম আৰু ন্যায়ৰ অৱশেষত জয় হয় বুলি শিক্ষা প্ৰদান কৰে।

৫। আখ্যানধৰ্মী প্ৰকাশভংগী

ঘটনাৰ ক্ৰমবদ্ধ উপস্থাপন আৰু চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ জৰিয়তে কাহিনীটো আগবঢ়োৱা হৈছে।

৬। অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ

পৌৰাণিক কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ ফলত ভাষাটোৰ সাহিত্যিক ব্যৱহাৰ বৃদ্ধি পাইছিল।

হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক অৱদান

হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ প্ৰধান দিশসমূহ হ'ল—

১. অসমীয়া ভাষাত পৌৰাণিক কাহিনী ৰচনাৰ পৰম্পৰা শক্তিশালী কৰা।

২. ধৰ্মীয় আৰু নৈতিক বিষয়ক সাহিত্যৰ মাজেৰে প্ৰকাশ কৰা।

৩. আখ্যানমূলক কাব্যৰ বিকাশত সহায় কৰা।

৪. প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ সাহিত্যিক ঐতিহ্য সমৃদ্ধ কৰা।

৫. অসমীয়া ভাষাক সাহিত্যিক প্ৰকাশৰ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা।

হেম সৰস্বতী প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ এগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি। তেওঁৰ প্ৰহ্লাদ চৰিতৰ দৰে ৰচনাই পৌৰাণিক কাহিনী, ভক্তি আৰু নৈতিক আদৰ্শক অসমীয়া সাহিত্যত স্থান দিছিল। তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদান অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশৰ ইতিহাসত গুৰুত্বপূৰ্ণ।

প্ৰশ্ন ৩। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ কাব্যৰ বিষয়বস্তু, চৰিত্ৰচিত্ৰণ আৰু সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

হৰিবৰ বিপ্ৰ প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ এগৰাকী উল্লেখযোগ্য অসমীয়া কবি। তেওঁৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ কাব্য অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ নিদৰ্শন। কাব্যখনৰ বিষয়বস্তু মহাভাৰতৰ অশ্বমেধ পৰ্বৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। ইয়াত অৰ্জুন আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ বৰুৱাহনৰ মাজত সংঘটিত যুদ্ধৰ কাহিনী বৰ্ণনা কৰা হৈছে।

কাব্যখনৰ বিষয়বস্তু

মহাভাৰতৰ অশ্বমেধ পৰ্বৰ কাহিনী অনুসৰি, কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধৰ পিছত যুধিষ্ঠিৰে অশ্বমেধ যজ্ঞৰ আয়োজন কৰে। এই যজ্ঞৰ অংশ হিচাপে যজ্ঞৰ ঘোঁৰা বিভিন্ন ৰাজ্যলৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল। অৰ্জুনে সেই ঘোঁৰাৰ সৈতে গৈছিল।

এই অভিযানৰ সময়ত ঘোঁৰাটো মণিপুৰত উপস্থিত হয়। তাত অৰ্জুনৰ পুত্ৰ বক্ৰবাহনৰ সৈতে তেওঁৰ সংঘাতৰ সৃষ্টি হয়। পৰিস্থিতিৰ পৰিণতিত পিতৃ-পুত্ৰৰ মাজত যুদ্ধ সংঘটিত হয়।

এই যুদ্ধৰ কাহিনীৰ মাজেৰে বীৰত্ব, কৰ্তব্য, পাৰিবাৰিক সম্পৰ্ক আৰু যুদ্ধৰ জটিল পৰিণতিৰ ছবি প্ৰকাশ পাইছে।

কাব্যখনৰ প্ৰধান বিষয়

১। বীৰত্ব আৰু যুদ্ধকৌশল

কাব্যখনত যুদ্ধৰ বৰ্ণনাৰ মাজেৰে বীৰত্ব, সাহস আৰু যুদ্ধকৌশলৰ প্ৰকাশ ঘটিছে।

২। পিতৃ-পুত্ৰৰ সংঘাত

অৰ্জুন আৰু বক্ৰবাহনৰ মাজৰ যুদ্ধ কাহিনীটোৰ কেন্দ্ৰীয় ঘটনা। এই সংঘাতে পাৰিবাৰিক সম্পৰ্ক আৰু কৰ্তব্যৰ মাজৰ জটিলতা প্ৰকাশ কৰে।

৩। কৰ্তব্যবোধ

যুদ্ধৰ ঘটনাৰ মাজেৰে নিজৰ কৰ্তব্য পালন আৰু পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হোৱাৰ দিশটো প্ৰকাশ পাইছে।

৪। পৌৰাণিক ঐতিহ্য

মহাভাৰতৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰাৰ ফলত ভাৰতীয় পৌৰাণিক ঐতিহ্য অসমীয়া সাহিত্যৰ অংশ হৈ পৰিছে।

চৰিত্ৰচিত্ৰণ

১। অৰ্জুন

অৰ্জুন মহাভাৰতৰ এজন প্ৰসিদ্ধ বীৰ। তেওঁ যুদ্ধবিদ্যা, সাহস আৰু কৰ্তব্যনিষ্ঠাৰ বাবে পৰিচিত। বৰুৱাহনৰ যুদ্ধৰ কাহিনীত তেওঁ অশ্বমেধ অভিযানৰ সৈতে জড়িত কেন্দ্ৰীয় চৰিত্ৰ।

২। বৰুৱাহন

বৰুৱাহন অৰ্জুনৰ পুত্ৰ। তেওঁ মণিপুৰৰ সৈতে জড়িত ৰাজকীয় চৰিত্ৰ। পিতৃৰ সৈতে যুদ্ধত অৱতীৰ্ণ হোৱাৰ ঘটনাই তেওঁৰ চৰিত্ৰক কাহিনীৰ কেন্দ্ৰলৈ আনে।

সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য

১। আখ্যানধৰ্মিতা

কাব্যখনত ঘটনাৰ ক্ৰম অনুসৰি কাহিনী আগবঢ়োৱা হৈছে। যুদ্ধৰ পৰিস্থিতি আৰু চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপে আখ্যানটোক গতিশীল কৰি তুলিছে।

২। বীৰৰসৰ প্ৰাধান্য

যুদ্ধ, সাহস আৰু বীৰত্বৰ বৰ্ণনাই কাব্যখনত বীৰৰসৰ সৃষ্টি কৰিছে।

৩। পৌৰাণিক বিষয়বস্তু

মহাভাৰতৰ কাহিনী অৱলম্বন কৰাৰ ফলত কাব্যখনৰ বিষয়বস্তু পৌৰাণিক ঐতিহ্যৰ সৈতে সংযুক্ত হৈছে।

৪। চৰিত্ৰৰ সংঘাত

পিতৃ-পুত্ৰৰ মাজৰ যুদ্ধই কাহিনীত নাটকীয়তা আৰু সংঘাতৰ সৃষ্টি কৰিছে।

৫। অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰয়োগ

কাব্যখনৰ জৰিয়তে মহাভাৰতৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ পাইছে। ইয়াৰ ফলত অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ পৰম্পৰা সমৃদ্ধ হৈছে।

হৰিবৰ বিপ্ৰৰ সাহিত্যিক অৱদান

হৰিবৰ বিপ্ৰই পৌৰাণিক কাহিনীৰ আধাৰত আখ্যানমূলক কাব্য ৰচনা কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশত অৱদান আগবঢ়াইছিল। তেওঁৰ কাব্যত যুদ্ধ, বীৰত্ব আৰু পাৰিবাৰিক সম্পৰ্কৰ দৰে বিষয়ৰ প্ৰকাশ দেখা যায়।

হৰিবৰ বিপ্ৰৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ উল্লেখযোগ্য নিদৰ্শন। মহাভাৰতীয় কাহিনী, বীৰত্বৰ প্ৰকাশ আৰু পিতৃ-পুত্ৰৰ সংঘাতৰ বাবে কাব্যখনৰ সাহিত্যিক মূল্য আছে। ই অসমীয়া ভাষাত পৌৰাণিক কাহিনী প্ৰকাশৰ পৰম্পৰা বুজাত সহায় কৰে।

প্ৰশ্ন ৪। মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদান আলোচনা কৰা। অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত তেওঁৰ ৰামায়ণৰ গুৰুত্ব ব্যাখ্যা কৰা।

উত্তৰ:

মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্শংকৰী যুগৰ এগৰাকী বিশিষ্ট অসমীয়া কবি। অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত তেওঁৰ স্থান অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। তেওঁ সংস্কৃত ৰামায়ণৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশত এক উল্লেখযোগ্য অৱদান আগবঢ়াইছিল।

মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক পৰিচয়

মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক কৃতিত্বৰ প্ৰধান পৰিচয় হৈছে তেওঁৰ অসমীয়া ৰামায়ণ। তেওঁ সংস্কৃত মহাকাব্যৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত প্ৰকাশ কৰি জনসাধাৰণৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱাৰ প্ৰয়াস কৰিছিল।

তেওঁৰ ৰচনাই অসমীয়া ভাষাৰ আখ্যান প্ৰকাশৰ ক্ষমতা আৰু সাহিত্যিক সম্ভাৱনা প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল।

মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণৰ বিষয়বস্তু

ৰামায়ণৰ মূল কাহিনী ৰাম, সীতা, লক্ষ্মণ আৰু ৰাৱণৰ সৈতে জড়িত। ৰামৰ বনবাস, সীতাহৰণ, সীতাৰ সন্ধান, ৰাৱণৰ সৈতে যুদ্ধ আৰু সীতাৰ উদ্ধাৰ আদি ঘটনা ৰামায়ণৰ কাহিনীৰ উল্লেখযোগ্য অংশ।

মাধৱ কন্দলিয়ে এই পৌৰাণিক কাহিনী অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰি অসমীয়া পাঠকৰ বাবে সহজবোধ্য কৰি তুলিছিল।

মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদান

১। ৰামায়ণৰ অসমীয়া ৰূপান্তৰ

মাধৱ কন্দলিৰ আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য কৃতিত্ব হৈছে সংস্কৃত ৰামায়ণৰ কাহিনী অসমীয়া ভাষাত পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰা। ইয়াৰ ফলত অসমীয়া ভাষাত মহাকাব্যিক কাহিনী প্ৰকাশৰ পথ প্ৰশস্ত হৈছিল।

২। অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ

তেওঁৰ কাব্যই অসমীয়া ভাষাক বৃহৎ আখ্যান প্ৰকাশৰ উপযোগী সাহিত্যিক মাধ্যম হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিছিল।

৩। আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ বিকাশ

ৰামায়ণৰ দৰে বৃহৎ কাহিনী পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰাৰ ফলত অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ পৰম্পৰা সমৃদ্ধ হৈছিল।

৪। সৰল প্ৰকাশভংগী

মাধৱ কন্দলিৰ ৰচনাৰ উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য হৈছে কাহিনী বৰ্ণনাৰ সহজ আৰু বোধগম্য ৰূপ। ইয়াৰ ফলত পৌৰাণিক কাহিনী অসমীয়া ভাষাৰ পাঠকৰ বাবে অধিক সহজলভ্য হৈছিল।

৫। সাংস্কৃতিক প্ৰভাৱ

ৰামায়ণৰ কাহিনীৰ জৰিয়তে ধৰ্মীয় বিশ্বাস, নৈতিক আদৰ্শ আৰু সাংস্কৃতিক মূল্যবোধ অসমীয়া সমাজত প্ৰসাৰিত হৈছিল।

৬। পৰৱৰ্তী সাহিত্যৰ ওপৰত প্ৰভাৱ

মাধৱ কন্দলিৰ ৰচনাই পৰৱৰ্তী অসমীয়া কবিসকলৰ বাবে অনুবাদ আৰু আখ্যানমূলক সাহিত্য ৰচনাৰ এক উল্লেখযোগ্য দৃষ্টান্ত স্থাপন কৰিছিল।

মাধৱ কন্দলিৰ ৰামায়ণৰ সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্য

১। পৌৰাণিক বিষয়বস্তু: ৰামায়ণৰ পৰম্পৰাগত কাহিনী ইয়াৰ মূল আধাৰ।

২। পদ্যৰীতি: কাহিনীটো পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰা হৈছে।

৩। চৰিত্ৰৰ গুৰুত্ব: ৰাম, সীতা আৰু লক্ষ্মণৰ দৰে চৰিত্ৰৰ কাৰ্যকলাপৰ মাজেৰে নৈতিক আৰু মানৱীয় অনুভূতি প্ৰকাশ পাইছে।

৪। আখ্যানধৰ্মিতা: ঘটনাৰ ক্ৰমবদ্ধ উপস্থাপন কাব্যখনৰ অন্যতম বৈশিষ্ট্য।

৫। ভাষাৰ ঐতিহাসিক মূল্য: কাব্যখনৰ ভাষাই প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষাৰ ৰূপ আৰু প্ৰকাশভংগীৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।

মাধৱ কন্দলি অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসৰ এগৰাকী পথপ্ৰদৰ্শক কবি। তেওঁৰ ৰামায়ণে অসমীয়া ভাষাক মহাকাব্যিক কাহিনী প্ৰকাশৰ শক্তিশালী মাধ্যম হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সহায় কৰিছিল। তেওঁৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বাবে তেওঁ প্ৰাক্ষংকৰী যুগৰ অন্যতম উল্লেখযোগ্য কবি হিচাপে পৰিগণিত।

প্ৰশ্ন ৫। প্ৰাক্ষংকৰী যুগৰ তিনিগৰাকী কবি—হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ তুলনামূলক আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত প্ৰাক্ষংকৰী যুগৰ কবিসকলৰ অৱদান বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। এই যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰাৰম্ভিক বিকাশ, পৌৰাণিক কাহিনীৰ প্ৰচাৰ আৰু আখ্যানমূলক কাব্যৰ পৰম্পৰা গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিছিল। হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলি এই যুগৰ তিনিগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি।

১। হেম সৰস্বতীৰ সাহিত্যিক অৱদান

হেম সৰস্বতী প্ৰাক্ষংকৰী যুগৰ এগৰাকী উল্লেখযোগ্য কবি। তেওঁৰ প্ৰহ্লাদ চৰিত পৌৰাণিক আৰু ধৰ্মীয় কাহিনীৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

তেওঁৰ সাহিত্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

পৌৰাণিক বিষয়বস্তুৰ ব্যৱহাৰ।

ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু ভক্তিৰ প্ৰকাশ।

নৈতিক আদৰ্শৰ উপস্থাপন।

অসমীয়া ভাষাত আখ্যানমূলক কাব্য ৰচনা।

তেওঁৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষাত ধৰ্মীয় কাহিনী প্ৰকাশৰ পৰম্পৰাক সমৃদ্ধ কৰিছিল।

২। হৰিবৰ বিপ্ৰৰ সাহিত্যিক অৱদান

হৰিবৰ বিপ্ৰৰ বৰুৱাহনৰ যুদ্ধ মহাভাৰতীয় কাহিনীৰ সৈতে সম্পৰ্কিত।

কাব্যখনত অৰ্জুন আৰু বৰুৱাহনৰ যুদ্ধৰ কাহিনী প্ৰকাশ পাইছে।

তেওঁৰ সাহিত্যৰ উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

পৌৰাণিক আখ্যানৰ ব্যৱহাৰ।

যুদ্ধ আৰু বীৰত্বৰ বৰ্ণনা।

চৰিত্ৰৰ সংঘাতৰ উপস্থাপন।

পদ্যৰূপে কাহিনী প্ৰকাশ।

অসমীয়া আখ্যানমূলক সাহিত্যৰ বিকাশত অৱদান।

তেওঁৰ কাব্যই মহাভাৰতীয় ঐতিহ্যক অসমীয়া সাহিত্যৰ মাজলৈ আনিছিল।

৩। মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদান

মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ অন্যতম উল্লেখযোগ্য কবি। সংস্কৃত ৰামায়ণৰ অসমীয়া পদ্যানুবাদ তেওঁৰ সাহিত্যিক জীৱনৰ বিশেষ কৃতিত্ব।

তেওঁৰ সাহিত্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ হ'ল—

ৰামায়ণৰ কাহিনী অসমীয়াত প্ৰকাশ।

আখ্যানমূলক কাব্যৰ বিকাশ।

অসমীয়া ভাষাৰ সাহিত্যিক প্ৰকাশক্ষমতা বৃদ্ধি।

পৌৰাণিক কাহিনী জনসাধাৰণৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।

পৰৱৰ্তী অসমীয়া সাহিত্যৰ বাবে ভেটি প্ৰস্তুত কৰা।

মাধৱ কন্দলিৰ ৰচনাই অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্যৰ ইতিহাসত বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰিছে।

তিনিওজন কবিৰ তুলনামূলক আলোচনা

১। বিষয়বস্তুৰ ক্ষেত্ৰত

তিনিওজন কবিৰ সাহিত্যত পৌৰাণিক কাহিনীৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়। হেম সৰস্বতীৰ ৰচনাত প্ৰহ্লাদৰ ভক্তিৰ কাহিনী, হৰিবৰ বিপ্ৰৰ কাব্যত মহাভাৰতীয় যুদ্ধৰ ঘটনা আৰু মাধৱ কন্দলিৰ ৰচনাত ৰামায়ণৰ কাহিনী প্ৰাধান্য পাইছে।

২। ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত

তিনিওজন কবিয়ে অসমীয়া ভাষাক সাহিত্য ৰচনাৰ মাধ্যম হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ৰচনাই অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰাচীন ৰূপ আৰু সাহিত্যিক প্ৰকাশভংগীৰ পৰিচয় দিয়ে।

৩। কাব্যৰ ৰূপৰ ক্ষেত্ৰত

তিনিওজন কবিৰ ৰচনাতে আখ্যানমূলক বৈশিষ্ট্য দেখা যায়। পৌৰাণিক কাহিনীৰ ঘটনাক্ৰম পদ্যৰূপে প্ৰকাশ কৰাটো তেওঁলোকৰ সাহিত্যৰ এটা উমৈহতীয়া দিশ।

৪। ধৰ্মীয় আৰু নৈতিক দিশত

তেওঁলোকৰ সাহিত্যত ধৰ্মীয় বিশ্বাস, নৈতিক আদৰ্শ, কৰ্তব্য আৰু পৌৰাণিক পৰম্পৰাৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

৫। অসমীয়া সাহিত্যলৈ অৱদান

তেওঁলোকৰ সাহিত্যিক প্ৰচেষ্টাই অসমীয়া ভাষাক সাহিত্যৰ মাধ্যম হিচাপে সমৃদ্ধ কৰিছিল। তেওঁলোকৰ ৰচনাই পৰৱৰ্তী সাহিত্যিকসকলৰ বাবে বিষয়বস্তু আৰু প্ৰকাশভংগীৰ দিশত গুৰুত্বপূৰ্ণ দৃষ্টান্ত স্থাপন কৰিছিল।

হেম সৰস্বতী, হৰিবৰ বিপ্ৰ আৰু মাধৱ কন্দলিৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ মাজত বিষয়বস্তু আৰু কাব্যিক প্ৰকাশভংগীৰ পাৰ্থক্য থাকিলেও অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশত তেওঁলোকৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। তেওঁলোকৰ ৰচনাৰ মাজেৰে অসমীয়া ভাষাই পৌৰাণিক আখ্যান প্ৰকাশৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম হিচাপে বিকাশ লাভ কৰিছিল। সেয়েহে প্ৰাক্‌শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ ইতিহাসত এই তিনিওজন কবিৰ স্থান বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য।

তৃতীয় গোট: শংকৰী যুগ:

ক) ১ নম্বৰৰ ২০টা চমু প্ৰশ্নোত্তৰ

১। প্ৰশ্ন: শংকৰী যুগৰ প্ৰধান সাহিত্যিক কোন?

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱ শংকৰী যুগৰ প্ৰধান সাহিত্যিক।

২। প্ৰশ্ন: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় আদৰ্শৰ নাম কি?

উত্তৰ: একশৰণ নামধৰ্ম।

৩। প্ৰশ্ন: ‘কীৰ্তন-ঘোষা’ৰ ৰচক কোন?

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ।

৪। প্ৰশ্ন: ‘নাম-ঘোষা’ৰ ৰচক কোন?

উত্তৰ: মাধৱদেৱ।

৫। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱৰ সাহিত্যৰ মূল বিষয় কি?

উত্তৰ: ভক্তি, ধৰ্মীয় আদৰ্শ আৰু ভগৱানৰ মহিমা।

৬। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱে প্ৰচাৰ কৰা ধৰ্মৰ উপাস্য দেৱতা কোন?

উত্তৰ: ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণ।

৭। প্ৰশ্ন: ‘শিশুলীলা’ পাঠটোৰ ৰচক কোন?

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ।

৮। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱৰ সাহিত্যত কোন ৰসৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়?

উত্তৰ: ভক্তিৰস।

৯। প্ৰশ্ন: মাধৱদেৱৰ সাহিত্যৰ এখন প্ৰসিদ্ধ গ্ৰন্থৰ নাম লিখা।

উত্তৰ: ‘নাম-ঘোষা’।

১০। প্ৰশ্ন: ভটিমা বুলিলে কি বুজা যায়?

উত্তৰ: প্ৰশংসা বা স্তুতিমূলক গীতিকবিতাক ভটিমা বোলা হয়।

১১। প্ৰশ্ন: মাধৱদেৱ কাৰ প্ৰধান শিষ্য আছিল?

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ।

১২। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱৰ সাহিত্যই অসমীয়া সমাজলৈ কি অৱদান আগবঢ়াইছে?

উত্তৰ: অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য আৰু বৈষ্ণৱ ধৰ্ম-সংস্কৃতিৰ বিকাশত অৱদান আগবঢ়াইছে।

১৩। প্ৰশ্ন: ‘ভোজন-বিহাৰ’ পাঠটোৰ সৈতে কোনগৰাকী সাহিত্যিক জড়িত?

উত্তৰ: মাধৱদেৱ।

১৪। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱৰ সাহিত্যৰ এটা বৈশিষ্ট্য লিখা।

উত্তৰ: সৰল, সুললিত আৰু ভক্তিভাৱপূৰ্ণ ভাষাৰ ব্যৱহাৰ।

১৫। প্ৰশ্ন: মাধৱদেৱৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য কি?

উত্তৰ: গভীৰ কৃষ্ণভক্তি আৰু আত্মসমৰ্পণৰ প্ৰকাশ।

১৬। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় আন্দোলনৰ এটা উদ্দেশ্য কি আছিল?

উত্তৰ: ভক্তিৰ জৰিয়তে মানুহক একত্ৰিত কৰা।

১৭। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱে অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ আগবঢ়োৱা এটা অৱদান লিখা।

উত্তৰ: বৰগীত, অংকীয়া নাট আৰু ভাওনাৰ বিকাশত অৱদান আগবঢ়াইছিল।

১৮। প্ৰশ্ন: শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান উদ্দেশ্য কি?

উত্তৰ: ভক্তিধৰ্মৰ প্ৰচাৰ আৰু নৈতিক শিক্ষা প্ৰদান।

১৯। প্ৰশ্ন: শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ সাহিত্যত কোন দেৱতাৰ প্ৰতি ভক্তি প্ৰকাশ পাইছে?

উত্তৰ: ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ প্ৰতি।

২০। প্ৰশ্ন: শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ ভাষা কেনে?

উত্তৰ: মূলতঃ সৰল, সুললিত আৰু জনসাধাৰণৰ বোধগম্য।

থ) ১ নম্বৰৰ ২০টা খালী ঠাই পূৰণ কৰা

১। ‘কীৰ্তন-ঘোষা’ৰ ৰচক _____।

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ।

২। ‘নাম-ঘোষা’ৰ ৰচক _____।

উত্তৰ: মাধৱদেৱ।

৩। শংকৰদেৱে _____ নামধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিছিল।

উত্তৰ: একশৰণ।

৪। শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় আদৰ্শৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈছে ভগৱান _____।

উত্তৰ: শ্ৰীকৃষ্ণ।

৫। শংকৰদেৱৰ সাহিত্যত _____ ৰসৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়।

উত্তৰ: ভক্তি।

৬। মাধৱদেৱ আছিল শংকৰদেৱৰ প্ৰধান _____।

উত্তৰ: শিষ্য।

৭। ‘শিশুলীলা’ৰ ৰচক _____।

উত্তৰ: শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ।

৮। ‘ভোজন-বিহাৰ’ পাঠটো _____ যুগৰ সাহিত্যৰ অন্তৰ্গত।

উত্তৰ: শংকৰী।

৯। ভটিমা এবিধ _____ সৃষ্টিৰূপ।

উত্তৰ: স্তুতিমূলক।

১০। শংকৰদেৱৰ সাহিত্যৰ অন্যতম প্ৰধান বিষয় হৈছে _____।

উত্তৰ: ভক্তি।

১১। শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱে _____ ধৰ্মৰ আদৰ্শ প্ৰচাৰ কৰিছিল।

উত্তৰ: বৈষ্ণৱ।

১২। শংকৰদেৱৰ সাহিত্যই অসমীয়া ভাষা আৰু _____ৰ বিকাশত সহায় কৰিছিল।

উত্তৰ: সাহিত্য।

১৩। মাধৱদেৱৰ এখন প্ৰসিদ্ধ গ্ৰন্থৰ নাম _____।

উত্তৰ: নাম-ঘোষা।

১৪। শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয় আন্দোলনৰ এটা মূল আধাৰ হৈছে ভগৱানৰ _____।

উত্তৰ: নাম-কীৰ্তন।

১৫। শংকৰদেৱৰ সাহিত্যত নৈতিক আৰু _____ শিক্ষা প্ৰকাশ পাইছে।

উত্তৰ: ধৰ্মীয়।

১৬। শংকৰদেৱে অসমীয়া সংস্কৃতিলৈ _____ নাটৰ অৱদান আগবঢ়াইছিল।

উত্তৰ: অংকীয়া।

১৭। শংকৰদেৱৰ নাট্য-সংস্কৃতিৰ সৈতে _____ৰ সম্পৰ্ক আছে।

উত্তৰ: ভাওনা।

১৮। মাধৱদেৱৰ সাহিত্যত কৃষ্ণৰ প্ৰতি গভীৰ _____ প্ৰকাশ পাইছে।

উত্তৰ: ভক্তি।

১৯। শংকৰী যুগৰ সাহিত্যত সৰল আৰু সুললিত _____ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

উত্তৰ: ভাষা।

২০। শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱ অসমীয়া বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ দুগৰাকী _____ সাহিত্যিক।

উত্তৰ: প্ৰধান।

গ) ৫ নম্বৰৰ ১০টা প্ৰশ্ন

- ১। শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।
- ২। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে লিখা।
- ৩। মাধৱদেৱৰ সাহিত্যিক অৱদানৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা।
- ৪। ভটিমাৰ সাহিত্যিক বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।
- ৫। শংকৰদেৱৰ ‘শিশুলীলা’ পাঠৰ সাহিত্যিক তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা।
- ৬। ‘কীৰ্তন-ঘোষা’ৰ ধৰ্মীয় আৰু সামাজিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।
- ৭। শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ সাহিত্যৰ মাজত থকা সাদৃশ্যসমূহ লিখা।
- ৮। শংকৰদেৱৰ সাহিত্যত ভাষা আৰু প্ৰকাশভংগীৰ বৈশিষ্ট্য আলোচনা কৰা।
- ৯। শংকৰী যুগৰ সাহিত্যই অসমীয়া সমাজ-সংস্কৃতিত আগবঢ়োৱা অৱদান আলোচনা কৰা।
- ১০। মাধৱদেৱৰ সাহিত্যত ভক্তি আৰু আত্মসমৰ্পণৰ ভাব কেনেদৰে প্ৰকাশ পাইছে?

চতুৰ্থ গোট: উত্তৰ শংকৰী যুগ:

ক) ১ নম্বৰৰ ২০টা চমু প্ৰশ্নোত্তৰ

- ১। প্ৰশ্ন: ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ মূল চৰিত্ৰ কোন?
উত্তৰ: অৰ্জুন।
- ২। প্ৰশ্ন: অৰ্জুনৰ বিষাদৰ মূল কাৰণ কি?
উত্তৰ: যুদ্ধক্ষেত্ৰত আত্মীয়-স্বজন আৰু গুৰুজনক দেখি অৰ্জুনৰ মনত সৃষ্টি হোৱা দ্বিধা আৰু শোক।
- ৩। প্ৰশ্ন: অৰ্জুনৰ সাৰথি কোন আছিল?

উত্তৰ: শ্ৰীকৃষ্ণ।

৪। প্ৰশ্ন: ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ কোন মহাকাব্যৰ অংশ?

উত্তৰ: মহাভাৰতৰ।

৫। প্ৰশ্ন: অৰ্জুনে যুদ্ধ কৰিবলৈ দ্বিধা কৰাৰ কাৰণ কি?

উত্তৰ: আত্মীয়-স্বজন আৰু গুৰুজনৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলগীয়া হোৱাৰ বাবে।

৬। প্ৰশ্ন: ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ মূল ভাব কি?

উত্তৰ: যুদ্ধৰ প্ৰাক্‌মুহূৰ্তত অৰ্জুনৰ মানসিক দ্বন্দ্ব, শোক আৰু কৰ্তব্য সম্পৰ্কীয় সংশয়।

‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’

৭। প্ৰশ্ন: ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ কোনে সম্পাদনা কৰিছে?

উত্তৰ: মহেশ্বৰ নেওগে।

৮। প্ৰশ্ন: গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ মূল ভিত্তি কি?

উত্তৰ: শ্ৰদ্ধা, বিশ্বাস আৰু জ্ঞানৰ আদান-প্ৰদান।

৯। প্ৰশ্ন: ‘গুৰু চৰিত কথা’ৰ বিষয়বস্তুৰ সৈতে কাৰ জীৱন আৰু আদৰ্শ জড়িত?

উত্তৰ: বৈষ্ণৱ গুৰুসকলৰ জীৱন আৰু ধৰ্মীয় আদৰ্শৰ সৈতে।

১০। প্ৰশ্ন: ‘মণিকাঞ্চন সংযোগ’ কথাষাৰৰ সাধাৰণ অৰ্থ কি?

উত্তৰ: দুটা মূল্যবান বস্তুৰ মিলন; ৰূপক অৰ্থত দুটা মহান ব্যক্তিত্বৰ সুন্দৰ সংযোগ।

১১। প্ৰশ্ন: গুৰুৰ প্ৰধান ভূমিকা কি?

উত্তৰ: শিষ্যক জ্ঞান আৰু সৎপথৰ শিক্ষা দিয়া।

১২। প্ৰশ্ন: শিষ্যৰ এটা প্ৰধান গুণ লিখা।

উত্তৰ: গুৰুৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা।

‘অসমৰ বুৰঞ্জী’

১৩। প্ৰশ্ন: ‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ৰ সম্পাদক কোন?

উত্তৰ: সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা।

১৪। প্ৰশ্ন: বুৰঞ্জী বুলিলে কি বুজা যায়?

উত্তৰ: অতীতৰ ঘটনা আৰু ঐতিহাসিক তথ্যৰ লিখিত বিৱৰণ।

১৫। প্ৰশ্ন: অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল কি?

উত্তৰ: বুৰঞ্জী।

১৬। প্ৰশ্ন: বুৰঞ্জীত সাধাৰণতে কি লিপিবদ্ধ কৰা হয়?

উত্তৰ: ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু ঐতিহাসিক ঘটনা।

১৭। প্ৰশ্ন: সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা কোন ক্ষেত্ৰত বিশেষভাৱে পৰিচিত?

উত্তৰ: অসমীয়া ইতিহাস আৰু বুৰঞ্জী চৰ্চাৰ ক্ষেত্ৰত।

১৮। প্ৰশ্ন: বুৰঞ্জী অধ্যয়নৰ এটা উদ্দেশ্য লিখা।

উত্তৰ: অতীতৰ ঘটনা আৰু সমাজৰ বিকাশৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰা।

উত্তৰ শংকৰী যুগ

১৯। প্ৰশ্ন: উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ এটা প্ৰধান বৈশিষ্ট্য কি?

উত্তৰ: বৈষ্ণৱ ধৰ্মীয় আদৰ্শৰ লগতে বিবিধ সাহিত্যিক ধাৰাৰ বিকাশ।

২০। প্ৰশ্ন: সাহিত্য অধ্যয়নত ঐতিহাসিক গ্ৰন্থৰ গুৰুত্ব কি?

উত্তৰ: অতীতৰ সমাজ, সংস্কৃতি আৰু ঘটনাৰ বিষয়ে জ্ঞান প্ৰদান কৰা।

খ) ১ নম্বৰৰ ২০টা খালী ঠাই পূৰণ কৰা

ভট্টদেৱ — ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’

১। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ মূল চৰিত্ৰ _____।

উত্তৰ: অৰ্জুন।

২। অৰ্জুনৰ সাৰথি আছিল _____।

উত্তৰ: শ্ৰীকৃষ্ণ।

৩। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ _____ মহাকাব্যৰ অংশ।

উত্তৰ: মহাভাৰত।

৪। যুদ্ধক্ষেত্ৰত আত্মীয়-স্বজনক দেখি অৰ্জুনৰ মনত _____ৰ সৃষ্টি হৈছিল।

উত্তৰ: বিষাদ।

৫। অৰ্জুনৰ মানসিক দ্বন্দ্বৰ এটা মূল কাৰণ আছিল যুদ্ধৰ প্ৰতি _____।

উত্তৰ: অনিচ্ছা।

৬। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ত কৰ্তব্য আৰু _____ৰ মাজৰ দ্বন্দ্ব প্ৰকাশ পাইছে।

উত্তৰ: মমতা।

‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’

৭। ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ৰ সম্পাদক _____।

উত্তৰ: মহেশ্বৰ নেওগ।

৮। ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ _____ চৰিত কথাৰ সৈতে জড়িত।

উত্তৰ: গুৰু।

৯। গুৰুৱে শিষ্যক _____ প্ৰদান কৰে।

উত্তৰ: জ্ঞান।

১০। শিষ্যই গুৰুৰ প্ৰতি _____ প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগে।

উত্তৰ: শ্ৰদ্ধা।

১১। গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ এটা মূল ভিত্তি হৈছে _____।

উত্তৰ: বিশ্বাস।

১২। ‘মণিকাঞ্চন সংযোগ’ৰ আক্ষৰিক অৰ্থত মণি আৰু _____ৰ সংযোগ বুজায়।

উত্তৰ: কাঞ্চন।

‘অসমৰ বুৰঞ্জী’

১৩। ‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ৰ সম্পাদক _____।

উত্তৰ: সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা।

১৪। বুৰঞ্জী হৈছে অতীতৰ ঘটনাৰ _____ বিৱৰণ।

উত্তৰ: ঐতিহাসিক।

১৫। বুৰঞ্জী অধ্যয়নে আমাক অতীতৰ বিষয়ে _____ প্ৰদান কৰে।

উত্তৰ: জ্ঞান।

১৬। বুৰঞ্জীত বিভিন্ন _____ ঘটনা লিপিবদ্ধ কৰা হয়।

উত্তৰ: ঐতিহাসিক।

১৭। অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত _____ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল।

উত্তৰ: বুৰঞ্জী।

১৮। সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা অসমৰ এগৰাকী বিশিষ্ট ইতিহাস _____ আছিল।

উত্তৰ: গৱেষক।

উত্তৰ শংকৰী যুগ

১৯। উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্যত _____ ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ দেখা যায়।

উত্তৰ: বৈষ্ণৱ।

২০। ঐতিহাসিক গ্ৰন্থই অতীতৰ সমাজ আৰু _____ৰ বিষয়ে তথ্য দিয়ে।

উত্তৰ: সংস্কৃতি।

গ) ৫ নম্বৰৰ ১০টা প্ৰশ্নোত্তৰ

১। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ বিষয়বস্তু আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ মহাভাৰতৰ ভগৱদ্গীতাৰ প্ৰথম অধ্যায়ৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধ আৰম্ভ হোৱাৰ আগমুহূৰ্তত অৰ্জুনে যুদ্ধক্ষেত্ৰত নিজৰ আত্মীয়-স্বজন, গুৰু আৰু পৰিচিত লোকসকলক দেখা পায়। তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলগীয়া হোৱাৰ কথা ভাবি অৰ্জুন শোকাকুল হৈ পৰে।

অৰ্জুনৰ মনত কৰ্তব্য আৰু আত্মীয়তাৰ মাজত দ্বন্দ্বৰ সৃষ্টি হয়। তেওঁ যুদ্ধৰ ফলত পৰিয়াল আৰু সমাজৰ ক্ষতি হ’ব বুলি আশংকা কৰে। ফলত তেওঁৰ মনোবল হ্ৰাস পায় আৰু তেওঁ যুদ্ধ কৰিবলৈ অনিচ্ছা প্ৰকাশ কৰে।

এই অধ্যায়ত মানুহৰ মানসিক দ্বন্দ্ব, মোহ, শোক আৰু কৰ্তব্য সম্পৰ্কীয় সংশয়ৰ প্ৰকাশ ঘটিছে।

২। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ত অৰ্জুনৰ মানসিক অৱস্থা বৰ্ণনা কৰা।

উত্তৰ:

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ত অৰ্জুনৰ মানসিক অৱস্থাৰ এক গভীৰ চিত্ৰ পোৱা যায়। যুদ্ধক্ষেত্ৰত আত্মীয়-স্বজন আৰু গুৰুজনক দেখি তেওঁৰ মনত শোক আৰু মমতাৰ সৃষ্টি হয়।

এফালে ক্ষত্ৰিয় হিচাপে যুদ্ধ কৰাটো তেওঁৰ কৰ্তব্য, আনফালে নিজৰ আপোন মানুহৰ বিৰুদ্ধে অস্ত্ৰ ধাৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ মন সন্মত নহয়। এই দুই বিপৰীত ভাবনাই তেওঁৰ মনত দ্বন্দ্বৰ সৃষ্টি কৰে।

অৰ্জুনে যুদ্ধৰ ফলত পৰিয়ালৰ ধ্বংস আৰু সামাজিক মূল্যবোধৰ অৱক্ষয় হ’ব পাৰে বুলি চিন্তা কৰে। সেয়েহে তেওঁ যুদ্ধৰ প্ৰতি অনীহা প্ৰকাশ কৰে। তেওঁৰ এই মানসিক অৱস্থাই মানুহৰ জীৱনত কৰ্তব্য আৰু ব্যক্তিগত অনুভূতিৰ সংঘাতক প্ৰতিফলিত কৰে।

৩। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ নামকৰণৰ তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ নামটোৰ মাজতে অধ্যায়টোৰ মূল বিষয়বস্তু নিহিত হৈ আছে। ‘অৰ্জুন’ হৈছে মূল চৰিত্ৰ আৰু ‘বিষাদ’ বুলিলে শোক, দুখ আৰু মানসিক হতাশাক বুজায়। ‘যোগ’ শব্দটোৱে ইয়াত ভগৱদ্গীতাৰ অধ্যায়ৰ নামৰ অংশ হিচাপে ব্যৱহৃত হৈছে।

কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত আত্মীয়-স্বজন আৰু গুৰুজনক দেখি অৰ্জুনৰ মনত গভীৰ শোকৰ সৃষ্টি হয়। যুদ্ধ কৰিব নে নকৰিব, সেই বিষয়ে তেওঁ দ্বিধাগ্ৰস্ত হৈ পৰে। এই বিষাদ আৰু মানসিক দ্বন্দ্বই অধ্যায়টোৰ মূল বিষয়।

সেয়েহে, অৰ্জুনৰ শোকাকুল মানসিক অৱস্থাক কেন্দ্ৰ কৰি অধ্যায়টোৰ নাম ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ ৰখা হৈছে।

৪। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ত কৰ্তব্য আৰু মমতাৰ সংঘাত কেনেদৰে প্ৰকাশ পাইছে?

উত্তৰ:

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ত কৰ্তব্য আৰু মমতাৰ মাজৰ সংঘাত স্পষ্টভাৱে প্ৰকাশ পাইছে। অৰ্জুন এজন ক্ষত্ৰিয় যোদ্ধা হিচাপে যুদ্ধ কৰাটো তেওঁৰ কৰ্তব্য। কিন্তু যুদ্ধক্ষেত্ৰত নিজৰ আত্মীয়-স্বজন আৰু গুৰুজনক দেখি তেওঁৰ মনত মমতা আৰু শোকৰ সৃষ্টি হয়।

এফালে যুদ্ধৰ কৰ্তব্য পালন কৰাৰ প্ৰয়োজনীয়তা, আনফালে আপোনজনৰ জীৱন ৰক্ষা কৰাৰ ইচ্ছা—এই দুই বিপৰীত চিন্তাই অৰ্জুনক দ্বিধাগ্ৰস্ত কৰি তোলে। তেওঁ যুদ্ধৰ সম্ভাৱ্য পৰিণতিৰ কথাও চিন্তা কৰে।

এইদৰে অধ্যায়টোৱে মানুহৰ জীৱনত কৰ্তব্য আৰু ব্যক্তিগত অনুভূতিৰ মাজত সৃষ্টি হোৱা সংঘাতৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ চিত্ৰ দাঙি ধৰে।

৫। ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ শীৰ্ষকৰ তাৎপৰ্য ব্যাখ্যা কৰা।

উত্তৰ:

‘মণিকাঞ্চন সংযোগ’ কথাষাৰৰ সাধাৰণ অৰ্থ হৈছে মণি আৰু সোণৰ মিলন। ৰূপক অৰ্থত দুটা মূল্যবান বস্তু বা দুগৰাকী মহান ব্যক্তিৰ সুন্দৰ মিলনক এই কথাবে প্ৰকাশ কৰা হয়।

গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কত গুৰুৰ জ্ঞান, অভিজ্ঞতা আৰু আদৰ্শৰ সৈতে শিষ্যৰ শ্ৰদ্ধা, একাগ্ৰতা আৰু জ্ঞান আহৰণৰ ইচ্ছাৰ মিলন ঘটে। এনে সম্পৰ্কই শিষ্যৰ ব্যক্তিত্ব গঠন আৰু জ্ঞানৰ বিকাশত সহায় কৰে।

সেয়েহে, ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ শীৰ্ষকটোৱে গুৰু আৰু শিষ্যৰ মাজৰ আদৰ্শনীয় সম্পৰ্ক, জ্ঞানৰ আদান-প্ৰদান আৰু আধ্যাত্মিক সংযোগৰ তাৎপৰ্য প্ৰকাশ কৰে।

৬। গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ বৈশিষ্ট্যসমূহ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

ভাৰতীয় শিক্ষা আৰু আধ্যাত্মিক পৰম্পৰাত গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ বিশেষ গুৰুত্ব আছে। এই সম্পৰ্কৰ কেইটামান প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হ’ল—

১. শ্ৰদ্ধা: শিষ্যই গুৰুৰ প্ৰতি সন্মান আৰু শ্ৰদ্ধা প্ৰকাশ কৰে।
২. বিশ্বাস: গুৰু আৰু শিষ্যৰ মাজত পাৰস্পৰিক বিশ্বাস থাকে।
৩. জ্ঞানৰ আদান-প্ৰদান: গুৰুৱে শিষ্যক জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা প্ৰদান কৰে।
৪. নৈতিক শিক্ষা: গুৰুৱে শিষ্যক সৎ জীৱন যাপন কৰিবলৈ অনুপ্ৰাণিত কৰে।
৫. ব্যক্তিত্বৰ বিকাশ: গুৰুৰ শিক্ষা আৰু আদৰ্শই শিষ্যৰ ব্যক্তিত্ব গঠনত সহায় কৰে।

এইদৰে গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্ক কেৱল শিক্ষাৰ সম্পৰ্ক নহয়; ই নৈতিক আৰু আধ্যাত্মিক বিকাশৰো এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মাধ্যম।

৭। বুৰঞ্জী বুলিলে কি বুজা যায়? ইয়াৰ গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

বুৰঞ্জী হৈছে অতীতৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক ঘটনাৰ তথ্যভিত্তিক লিখিত বিৱৰণ। অসমৰ ইতিহাস চৰ্চাত বুৰঞ্জীৰ বিশেষ স্থান আছে।

বুৰঞ্জীৰ গুৰুত্বসমূহ হ’ল—

১. ঐতিহাসিক তথ্য: অতীতৰ ঘটনা আৰু ব্যক্তিৰ বিষয়ে তথ্য দিয়ে।
২. ৰাজনৈতিক ইতিহাস: ৰজা, ৰাজ্য, যুদ্ধ আৰু শাসনব্যৱস্থাৰ বিষয়ে জ্ঞান দিয়ে।
৩. সামাজিক ইতিহাস: অতীতৰ সমাজজীৱন আৰু পৰম্পৰাৰ বিষয়ে জানিবলৈ সহায় কৰে।
৪. সাংস্কৃতিক পৰিচয়: সমাজৰ ৰীতি-নীতি আৰু সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰ বিষয়ে তথ্য দিয়ে।
৫. গৱেষণাৰ সমল: ইতিহাসবিদ আৰু গৱেষকসকলৰ বাবে বুৰঞ্জী এক গুৰুত্বপূৰ্ণ উৎস।

সেয়েহে, অসমৰ অতীতক জানিবলৈ আৰু ঐতিহাসিক পৰিচয় বুজিবলৈ বুৰঞ্জী অধ্যয়ন অতি প্ৰয়োজনীয়।

৮। সূৰ্যকুমাৰ ভূঞাৰ অসমৰ ইতিহাস চৰ্চালৈ অৱদান আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা অসমৰ এগৰাকী বিশিষ্ট ইতিহাসবিদ, গৱেষক আৰু সম্পাদক আছিল। অসমৰ ইতিহাস আৰু বুৰঞ্জী অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ উল্লেখযোগ্য অৱদান আগবঢ়াইছিল।

তেওঁ পুৰণি ঐতিহাসিক তথ্য আৰু বুৰঞ্জীসমূহৰ সংগ্ৰহ, সম্পাদনা আৰু অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত কাম কৰিছিল। তেওঁৰ সম্পাদনাৰ জৰিয়তে বহু ঐতিহাসিক সমল পাঠক আৰু গৱেষকৰ বাবে উপলব্ধ হৈছিল।

অসমৰ ৰাজনৈতিক ইতিহাস, ঐতিহাসিক ব্যক্তি আৰু অতীতৰ ঘটনাসমূহৰ অধ্যয়নত তেওঁৰ কামে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে। সেয়েহে, অসমীয়া ইতিহাস চৰ্চাৰ বিকাশত সূৰ্যকুমাৰ ভূঞাৰ অৱদান স্মৰণীয়।

৯। ‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ৰ ঐতিহাসিক গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ সৈতে সম্পৰ্কিত এখন গুৰুত্বপূৰ্ণ গ্ৰন্থ। ইয়াৰ সম্পাদনাৰ সৈতে সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা জড়িত।

বুৰঞ্জীসমূহৰ জৰিয়তে অসমৰ অতীতৰ ৰাজনৈতিক ঘটনা, শাসনব্যৱস্থা, যুদ্ধ-বিগ্ৰহ, ৰাজনৈতিক সম্পৰ্ক আৰু সামাজিক পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে তথ্য লাভ কৰিব পাৰি। এই তথ্যসমূহে অসমৰ ঐতিহাসিক বিকাশ বুজিবলৈ সহায় কৰে।

বুৰঞ্জী কেৱল অতীতৰ ঘটনাৰ বিৱৰণ নহয়; ই ইতিহাস গৱেষণাৰো এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল। অৱশ্যে বুৰঞ্জীৰ তথ্য ব্যৱহাৰ কৰোঁতে তাৰ সময়, ৰচনাৰ উদ্দেশ্য আৰু তথ্যৰ বিশ্বাসযোগ্যতা বিবেচনা কৰা প্ৰয়োজন।

১০। উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্য আৰু ইতিহাস চৰ্চাৰ গুৰুত্ব আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

উত্তৰ শংকৰী যুগ অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ এক উল্লেখযোগ্য পৰ্যায়। এই সময়ছোৱাত ধৰ্মীয় সাহিত্যৰ পৰম্পৰা অব্যাহত থকাৰ লগতে গদ্য, চৰিত সাহিত্য আৰু ঐতিহাসিক ৰচনাৰো বিকাশ ঘটিছিল।

ভট্টদেৱৰ দৰে সাহিত্যিকে অসমীয়া গদ্য সাহিত্যৰ বিকাশত গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান আগবঢ়াইছিল। গুৰু-শিষ্যৰ জীৱন আৰু আদৰ্শৰ বিষয়ে চৰিত সাহিত্যই তথ্য প্ৰদান কৰে। আনহাতে, বুৰঞ্জীসমূহে অসমৰ অতীতৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক ঘটনাৰ বিৱৰণ সংৰক্ষণ কৰে।

এই সাহিত্যিক আৰু ঐতিহাসিক ৰচনাসমূহৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য, ধৰ্ম, সংস্কৃতি আৰু ইতিহাসৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰি। সেয়েহে, উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্য আৰু ইতিহাস চৰ্চাৰ গুৰুত্ব অপৰিসীম।

ঘ) ১০ নম্বৰৰ ৫টা দীঘল প্ৰশ্নোত্তৰ

১। ‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ৰ বিষয়বস্তু আৰু তাৎপৰ্য আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ মহাভাৰতৰ ভগৱদ্গীতাৰ প্ৰথম অধ্যায়ৰ বিষয়বস্তুৰ সৈতে সম্পৰ্কিত। এই অধ্যায়ত কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধ আৰম্ভ হোৱাৰ আগমুহূৰ্ত্তত

অৰ্জুনৰ মনত সৃষ্টি হোৱা শোক, সংশয় আৰু মানসিক দ্বন্দ্বৰ চিত্ৰ প্ৰকাশ পাইছে।

বিষয়বস্তু

কুৰুক্ষেত্ৰৰ যুদ্ধক্ষেত্ৰত কৌৰৱ আৰু পাণ্ডৱ পক্ষৰ সেনা সমবেত হয়। অৰ্জুনে নিজৰ সাৰথি শ্ৰীকৃষ্ণক দুই পক্ষৰ মাজত ৰথ স্থাপন কৰিবলৈ কয়।

যুদ্ধক্ষেত্ৰত তেওঁ নিজৰ আত্মীয়-স্বজন, গুৰু, বন্ধু আৰু পৰিচিত লোকসকলক দেখা পায়।

এই দৃশ্যই অৰ্জুনৰ মনত গভীৰ শোকৰ সৃষ্টি কৰে। তেওঁ উপলব্ধি কৰে যে যুদ্ধত নিজৰ আপোন মানুহৰ বিৰুদ্ধে অস্ত্ৰ ধাৰণ কৰিব লাগিব। ফলত তেওঁৰ মনত যুদ্ধৰ প্ৰতি অনীহা জন্মে।

অৰ্জুনে যুদ্ধৰ ফলত আত্মীয়-স্বজনৰ মৃত্যু, পৰিয়ালৰ ধ্বংস আৰু সামাজিক মূল্যবোধৰ অৱক্ষয় হ'ব পাৰে বুলি আশংকা কৰে। তেওঁৰ মনত কৰ্তব্য আৰু মমতাৰ মাজত দ্বন্দ্বৰ সৃষ্টি হয়। এই মানসিক অৱস্থাই তেওঁক বিষাদগ্ৰস্ত কৰি তোলে।

তাৎপৰ্য

এই অধ্যায়ৰ তাৎপৰ্য কেইবাটাও দিশত উপলব্ধি কৰিব পাৰি—

১. মানসিক দ্বন্দ্বৰ প্ৰকাশ: মানুহে কঠিন পৰিস্থিতিত কেনেদৰে দ্বিধাগ্ৰস্ত হয়, তাৰ চিত্ৰ ইয়াত দেখা যায়।

২. কৰ্তব্যবোধৰ সমস্যা: ব্যক্তিগত অনুভূতি আৰু কৰ্তব্যৰ মাজত সংঘাত সৃষ্টি হ'লে মানুহে সিদ্ধান্ত লোৱাত অসুবিধা পায়।

৩. যুদ্ধৰ পৰিণতি: যুদ্ধই ব্যক্তি, পৰিয়াল আৰু সমাজৰ ওপৰত পেলাব পৰা প্ৰভাৱৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ বাধ্য কৰে।

৪. নৈতিক চিন্তা: ন্যায়, কৰ্তব্য, আত্মীয়তা আৰু সামাজিক দায়িত্বৰ প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰে।

৫. গীতাৰ শিক্ষাৰ আৰম্ভণি: অৰ্জুনৰ বিষাদৰ পৰাই শ্ৰীকৃষ্ণৰ উপদেশৰ প্ৰয়োজনীয়তা সৃষ্টি হয়।

‘অৰ্জুনৰ বিষাদ যোগ’ কেৱল যুদ্ধক্ষেত্ৰৰ এক ঘটনাৰ বিৱৰণ নহয়; ই মানুহৰ মনৰ দ্বন্দ্ব, কৰ্তব্যবোধ আৰু নৈতিক সিদ্ধান্তৰ এক গভীৰ প্ৰকাশ। এই অধ্যায়ে ভগৱদ্গীতাৰ পৰৱৰ্তী দাৰ্শনিক আলোচনাৰ ভেটি স্থাপন কৰিছে।

২। ‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ৰ শীৰ্ষকৰ তাৎপৰ্য আৰু গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ আদৰ্শ আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্ক ভাৰতীয় শিক্ষা, ধৰ্ম আৰু আধ্যাত্মিক পৰম্পৰাৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ অংগ। গুৰুৱে শিষ্যক জ্ঞান, অভিজ্ঞতা আৰু নৈতিক আদৰ্শ প্ৰদান কৰে। শিষ্যই গুৰুৰ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰি নিজৰ জীৱন গঢ়ি তোলে।

শীৰ্ষকৰ তাৎপৰ্য

‘মণিকাঞ্চন সংযোগ’ কথাষাৰৰ আক্ষৰিক অৰ্থ মণি আৰু সোণৰ সংযোগ। ৰূপক অৰ্থত দুটা মূল্যবান বস্তুৰ মিলনক বুজাবলৈ এই কথাষাৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ ক্ষেত্ৰত এই শীৰ্ষকে গুৰুৰ জ্ঞান আৰু শিষ্যৰ শ্ৰদ্ধা তথা জ্ঞান আহৰণৰ আগ্ৰহৰ মিলনক বুজাব পাৰে। এই মিলনৰ ফলত জ্ঞানৰ বিকাশ আৰু আদৰ্শৰ প্ৰসাৰ ঘটে।

গুৰু-শিষ্যৰ সম্পৰ্কৰ প্ৰধান বৈশিষ্ট্য

১। শ্ৰদ্ধা আৰু বিশ্বাস:

শিষ্যই গুৰুৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা আৰু বিশ্বাস ৰাখে। এই বিশ্বাসে শিক্ষাগ্ৰহণৰ পৰিৱেশ সুদৃঢ় কৰে।

২। জ্ঞানৰ আদান-প্ৰদান:

গুৰুৱে শিষ্যক বিষয়জ্ঞান, অভিজ্ঞতা আৰু জীৱনৰ শিক্ষা দিয়ে। শিষ্যই সেই জ্ঞান গ্ৰহণ কৰি নিজৰ চিন্তা-চৰ্চাৰ বিকাশ ঘটায়।

৩। নৈতিক শিক্ষা:

গুৰুৱে শিষ্যক সততা, নম্ৰতা, কৰ্তব্যবোধ আৰু সংযমৰ দৰে গুণৰ শিক্ষা দিয়ে।

৪। ব্যক্তিত্বৰ বিকাশ:

গুৰুৰ আদৰ্শ আৰু পৰামৰ্শই শিষ্যৰ মানসিক আৰু নৈতিক বিকাশত সহায় কৰে।

৫। আদৰ্শৰ পৰম্পৰা:

গুৰুৰ পৰা লাভ কৰা জ্ঞান আৰু আদৰ্শ শিষ্যই পৰৱৰ্তী সময়ত আনৰ মাজলৈ প্ৰসাৰিত কৰিব পাৰে।

‘গুৰু-শিষ্যৰ মণিকাঞ্চন সংযোগ’ শীৰ্ষকটোৱে গুৰু আৰু শিষ্যৰ মাজৰ আদৰ্শনীয় সম্পৰ্কৰ তাৎপৰ্য বুজিবলৈ সহায় কৰে। অৱশ্যে পাঠ্যপুথিৰ নিৰ্দিষ্ট ঘটনাৰ সৈতে শীৰ্ষকটোৰ সম্পৰ্ক ব্যাখ্যা কৰিবলৈ মূল পাঠৰ তথ্যৰ প্ৰয়োজন।

৩। বুৰঞ্জী বুলিলে কি বুজা যায়? অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নত বুৰঞ্জীৰ ভূমিকা আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

বুৰঞ্জী অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল। অতীতৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক ঘটনাসমূহৰ তথ্যভিত্তিক বিৱৰণ বুৰঞ্জীৰ জৰিয়তে লাভ কৰিব পাৰি। অসমৰ ইতিহাস চৰ্চাত বুৰঞ্জীসমূহে বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰিছে।

বুৰঞ্জীৰ অৰ্থ

বুৰঞ্জী হৈছে অতীতৰ ঘটনা, শাসনব্যৱস্থা, যুদ্ধ-বিগ্ৰহ, ৰাজনৈতিক সম্পৰ্ক আৰু সমাজজীৱনৰ বিষয়ে লিখিত বিৱৰণ। বুৰঞ্জীৰ তথ্যৰ সহায়ত অতীতৰ ঘটনাক্ৰম আৰু ঐতিহাসিক পৰিৱৰ্তন অধ্যয়ন কৰিব পাৰি। বুৰঞ্জীৰ শব্দৰ অৰ্থ হৈছে নজনা কথা জনাৰ ভঁড়াল।

অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নত বুৰঞ্জীৰ ভূমিকা

১। ৰাজনৈতিক ইতিহাসৰ তথ্য:

বুৰঞ্জীত ৰজা, শাসক, ৰাজনৈতিক সংঘাত, যুদ্ধ আৰু ৰাজ্য পৰিচালনাৰ বিষয়ে তথ্য পোৱা যায়।

২। সামাজিক জীৱনৰ পৰিচয়:

অতীতৰ সমাজব্যৱস্থা, মানুহৰ জীৱনধাৰা আৰু সামাজিক সম্পৰ্কৰ বিষয়ে বুৰঞ্জীৰ পৰা ধাৰণা লাভ কৰিব পাৰি।

৩। সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰ তথ্য:

সমাজৰ ৰীতি-নীতি, আচাৰ-ব্যৱহাৰ আৰু সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰ অধ্যয়নত বুৰঞ্জী সহায়ক।

৪। ঐতিহাসিক গৱেষণাৰ সমল:

ইতিহাসবিদ আৰু গৱেষকসকলে অতীতৰ ঘটনা বিশ্লেষণ কৰিবলৈ বুৰঞ্জীৰ তথ্য ব্যৱহাৰ কৰে।

৫। ঐতিহাসিক চেতনা:

বুৰঞ্জী অধ্যয়নে মানুহক নিজৰ সমাজ আৰু অঞ্চলৰ অতীতৰ বিষয়ে সচেতন কৰে।

৬। তথ্যৰ সংৰক্ষণ:

বুৰঞ্জীয়ে বহু ঐতিহাসিক ঘটনা আৰু ব্যক্তিৰ বিষয়ে তথ্য পৰৱৰ্তী প্ৰজন্মৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰে।

বুৰঞ্জী অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত সাৱধানতা

বুৰঞ্জীৰ তথ্য ব্যৱহাৰ কৰোঁতে ৰচনাৰ সময়, ৰচকৰ উদ্দেশ্য আৰু তথ্যৰ বিশ্বাসযোগ্যতা বিবেচনা কৰা প্ৰয়োজন। আন ঐতিহাসিক সমলৰ সৈতে তুলনা কৰি তথ্যৰ যথার্থতা পৰীক্ষা কৰাটোও গুৰুত্বপূৰ্ণ।

অসমৰ অতীতৰ ৰাজনৈতিক, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক ইতিহাস পুনৰ্নিৰ্মাণ কৰাত বুৰঞ্জীৰ ভূমিকা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। সেয়েহে, অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়ন আৰু গৱেষণাৰ ক্ষেত্ৰত বুৰঞ্জী এক অপৰিহাৰ্য সমল।

৪। সূৰ্যকুমাৰ ভূঞাৰ অসমীয়া ইতিহাস চৰ্চালৈ অৱদান আলোচনা কৰা।

উত্তৰ:

ভূমিকা

সূৰ্যকুমাৰ ভূঞা অসমৰ এগৰাকী বিশিষ্ট ইতিহাসবিদ, গৱেষক আৰু সম্পাদক। অসমৰ ইতিহাস চৰ্চা, বুৰঞ্জী অধ্যয়ন আৰু ঐতিহাসিক তথ্যৰ সম্পাদনাৰ ক্ষেত্ৰত তেওঁ উল্লেখযোগ্য অৱদান আগবঢ়াইছিল।

ইতিহাস চৰ্চালৈ অৱদান

১। ঐতিহাসিক সমলৰ সংগ্ৰহ:

অসমৰ অতীতৰ বিষয়ে জ্ঞান লাভ কৰিবলৈ পুৰণি বুৰঞ্জী আৰু অন্যান্য ঐতিহাসিক নথিৰ গুৰুত্ব আছে। ভূঞাৰ ইতিহাস চৰ্চাই এনে সমলৰ অধ্যয়ন আৰু ব্যৱহাৰৰ গুৰুত্ব বৃদ্ধি কৰিছিল।

২। বুৰঞ্জীৰ সম্পাদনা:

তেওঁৰ সৈতে জড়িত বুৰঞ্জী সম্পাদনাৰ কামে ঐতিহাসিক তথ্যসমূহ পাঠক আৰু গৱেষকৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱাত সহায় কৰিছিল।

৩। ইতিহাস গৱেষণাৰ বিকাশ:

তেওঁৰ গৱেষণামূলক কামে অসমৰ ইতিহাসক তথ্যৰ আধাৰত অধ্যয়ন কৰাৰ পৰম্পৰাক শক্তিশালী কৰিছিল।

৪। ঐতিহাসিক চেতনাৰ বিকাশ:

অসমৰ অতীতৰ ঘটনা, ব্যক্তি আৰু ৰাজনৈতিক পৰিৱৰ্তনৰ বিষয়ে অধ্যয়নে সমাজত ঐতিহাসিক চেতনা গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে।

৫। গৱেষকসকলৰ বাবে সমল:

সম্পাদিত ঐতিহাসিক গ্ৰন্থসমূহে পৰৱৰ্তী গৱেষকসকলৰ বাবে তথ্য আৰু
অধ্যয়নৰ ভিত্তি প্ৰদান কৰে।

‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ৰ সৈতে সম্পৰ্ক

পাঠ্যসূচীত উল্লেখ থকা ‘অসমৰ বুৰঞ্জী’ গ্ৰন্থখনৰ সম্পাদক হিচাপে সূৰ্যকুমাৰ
ভূঞাৰ নাম উল্লেখ কৰা হৈছে। এই গ্ৰন্থৰ জৰিয়তে অসমৰ ইতিহাস অধ্যয়নৰ
বাবে বুৰঞ্জীৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিব পাৰি

অসমৰ ইতিহাস চৰ্চা আৰু বুৰঞ্জী অধ্যয়নৰ বিকাশত সূৰ্যকুমাৰ ভূঞাৰ
অৱদান উল্লেখযোগ্য। তেওঁৰ কামে ঐতিহাসিক সমলৰ অধ্যয়ন, সম্পাদনা
আৰু গৱেষণাৰ গুৰুত্ব প্ৰতিষ্ঠা কৰাত সহায় কৰিছিল।

**৫। উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ বৈশিষ্ট্য আৰু অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতি
ইয়াৰ অৱদান আলোচনা কৰা।**

উত্তৰ:

উত্তৰ শংকৰী যুগ অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ পৰ্যায়।
শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ পিছৰ সময়ছোৱাত বৈষ্ণৱ সাহিত্যৰ পৰম্পৰা
অব্যাহত থকাৰ লগতে গদ্য, চৰিত সাহিত্য আৰু বুৰঞ্জী সাহিত্যৰো বিকাশ
ঘটিছিল।

উত্তৰ শংকৰী যুগৰ সাহিত্যৰ বৈশিষ্ট্য

১। বৈষ্ণৱ আদৰ্শৰ প্ৰভাৱ:

এই যুগৰ সাহিত্যত ভক্তি, ধৰ্মীয় বিশ্বাস আৰু নৈতিক আদৰ্শৰ প্ৰভাৱ দেখা
যায়।

২। গদ্য সাহিত্যৰ বিকাশ:

ভট্টদেৱৰ দৰে সাহিত্যিকৰ ৰচনাই অসমীয়া গদ্য সাহিত্যৰ বিকাশত বিশেষ
ভূমিকা পালন কৰিছিল।

৩। চৰিত সাহিত্যৰ প্ৰসাৰ:

গুৰু আৰু ধৰ্মীয় ব্যক্তিস্বৰ জীৱন, কৰ্ম আৰু আদৰ্শৰ বিষয়ে চৰিত সাহিত্যত বৰ্ণনা কৰা হৈছিল।

৪। ঐতিহাসিক সাহিত্যৰ বিকাশ:

বুৰঞ্জীসমূহে অতীতৰ ৰাজনৈতিক আৰু সামাজিক ঘটনাৰ তথ্য সংৰক্ষণ কৰিছিল।

৫। ভাষাৰ প্ৰকাশক্ষমতা:

ধৰ্মীয়, দাৰ্শনিক আৰু ঐতিহাসিক বিষয় প্ৰকাশ কৰিবলৈ অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ অধিক সমৃদ্ধ হৈছিল।

অসমীয়া ভাষা-সংস্কৃতিৰে অৱদান

১। গদ্য সাহিত্যৰ সমৃদ্ধি:

গদ্যৰ বিকাশে অসমীয়া ভাষাত চিন্তা আৰু জ্ঞান প্ৰকাশৰ নতুন পথ মুকলি কৰিছিল।

২। ধৰ্মীয় পৰম্পৰাৰ সংৰক্ষণ:

চৰিত সাহিত্য আৰু বৈষ্ণৱ ৰচনাই ধৰ্মীয় আদৰ্শ আৰু পৰম্পৰা সংৰক্ষণ কৰাত সহায় কৰিছিল।

৩। ঐতিহাসিক তথ্যৰ সংৰক্ষণ:

বুৰঞ্জীয়ে অসমৰ অতীতৰ বহু ঘটনা আৰু ৰাজনৈতিক পৰিৱৰ্তনৰ তথ্য সংৰক্ষণ কৰিছিল।

৪। সাংস্কৃতিক পৰিচয়ৰ বিকাশ:

সাহিত্য আৰু ইতিহাস চৰ্চাই অসমীয়া সমাজৰ সাংস্কৃতিক পৰিচয় বুজিবলৈ সহায় কৰে।

৫। গৱেষণাৰ ভিত্তি:

এই যুগৰ সাহিত্যিক আৰু ঐতিহাসিক ৰচনাসমূহ বৰ্তমানৰ সাহিত্য-ইতিহাস গৱেষণাৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ সমল।

উত্তৰ শংকৰী যুগে অসমীয়া সাহিত্যৰ পৰিসৰ বহল কৰাত উল্লেখযোগ্য ভূমিকা পালন কৰিছিল। ভক্তিমূলক সাহিত্যৰ লগতে গদ্য, চৰিত সাহিত্য আৰু বুৰঞ্জীৰ বিকাশে অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিক সমৃদ্ধ কৰিছিল।